

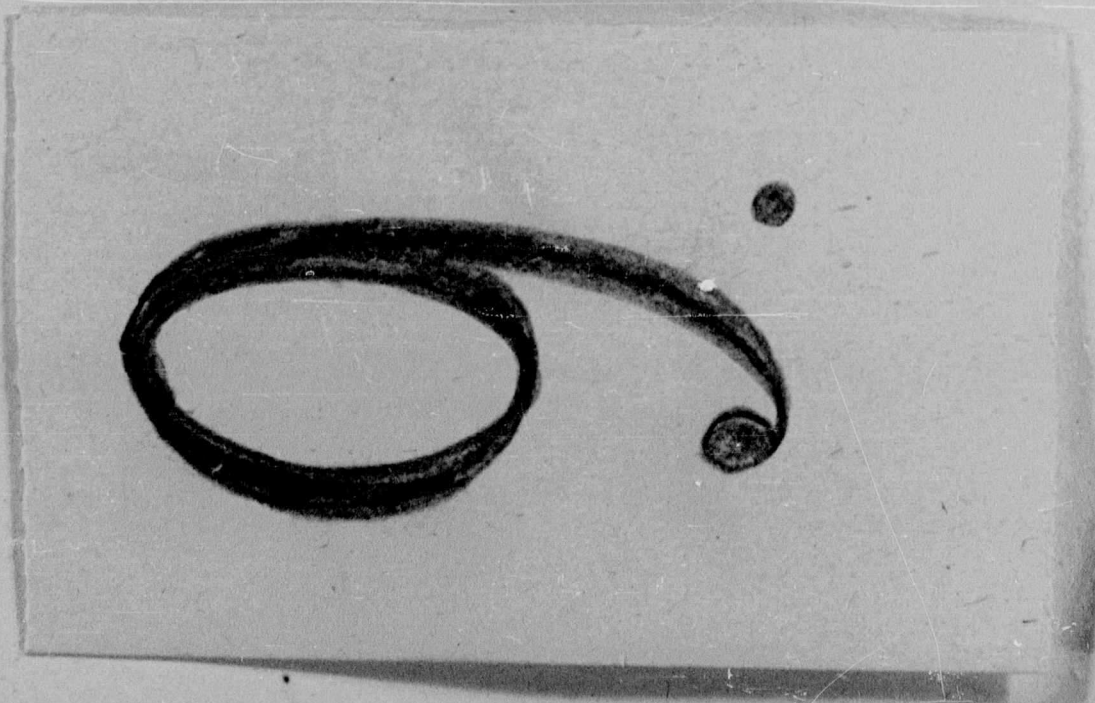
Pollák-dolgozatok

182

"Unio" orinm

Lebkönigter

Urhány Györgytől

Az aranycsináló.

Menydörgeltek és más mag is csop. Ez az ut' korszakabb s be-
süvesebb a szentiváni éneknel. Ha ma ismét sem ismétkegye-
lül, megátrozzon ezt a komévilágot.

- Ah minő meglepő háj bontakozik ki s hegy mögül,
az idő is mi bajos. Alig emlékszem szebb holdas éjszakára.

- Ugye meg a mentő hájától holdasról edgyütt, ha nem
lát harok faluk. Lovam járát, is magam íkes vagyok. Csak
az az údaskelyi menyessze hadna meg lettek önteni belém...
De mit is mondál csak elböl volla.

- Ah, hogy kövér is ostoba, he pedig igen sokat fe-
csogott.

- No... no bár csak nem haragvót? Sinte kedvem
hinni, hogy holdkoros vagy. Ha lett holdat pillantakodni meg,
mindjárt engesüledigte jössz. Állás hogy mond hatni olyat,
hogy kövér is ostoba.

- Mint tellem her szót s vadregényes háj!

- Bár azért, hogy nincs cerna szót deréka, is nem tud
angyi farsza szepet ösve bedélni, mellyeket nagy apam
lelke se hallott. Utenj... menj se gyermek vagy. Mindig a
dajka meséskönyveiből leányairól ábrándozol. Szegyen gyala-
rak! Fejedelmi apród vagy, deli is esinor, is meg edgyet
len széköt sem volt. Ördög is gyököt! Tabán nem lesz
belöltet semmi.

Tabán nem figyelt barátja szavaira, hanem tra-
badon eszében lovának halását, a háj nevelésébe me-
nő. A háj vadregényes volt, s ki csak mosolygo volt
gyekken, utdám halmozkhoz széköt, mogorvának is mond
hala. Egy hágas völgy vata az magas hegyekből kőszőlővel,
mellyekről soppant fenyvesek zúlltak föl székben,
kiszékelésben.

Magának a völgynek is nagy része erdők borítják s csak
itt ott tűnik föl fehér pontként egy egy faluska, vagy
erdői tanya. A kopásabb hegy ormokon néhol mohos
várjétek sötétsége. Itt ott komoran szürke és hegy
omladványok emelkednek meg kesztyűs lábú csapás
között, melyek árnyai alatt rohanó patak, vagy sűrű
virágos kúpa bí a esővel. Sötét... sötét volt a
kép, de aragago nyári éj enyhe fénygel mosolygá
kivül. Föld sugaros könnye köde erüst fényvillalás
csodá bevonni, mely inkább sejtése, mint látnia. Ez
a vad regénye fény mellé némely sejtés s színt adott,
mi igen ostobhangzó mogorva kellemével.

E vidék sűrű föld szelvi fekszik, s gyertyonak
hívják. Uraivaink apródok Szabella fejében a
szög udvarából, s az idő az 1550 év eddig Juliusi
ijórakája.

De Tabant nem csak a táj foglalatosságot látni. Ez
csak kedélyt hoz a mozgásban, mely gyakran meg
árad, mint gyermek szemén a könny, a nélkül hogy sejt
senek miatt. Abban az életben, melyeket ön maga
sem értes, tárgy is iszony nélküli vágyak rajonglak
és körül. s éjték inkisülletbe. s meg nem kárval az
éles tájába, s nem ismette a szenvedélyek viharát.
Még bősé a sűrű fiatalágas, s a lélek átköztin
cséik. Keje, szenvedése, költői volt. Amaz nem éjté
habulárba, s ez nem dajka kétségbe eséssel. s
meg volak iser helet, volak almodhatott a hódad
éjtéleken.

És ő almodozott is almai szípek lehetek.

Tanya mogorván lovagolt mellette, de nem meste ta
vanni almodozását. s mecs, kíméletlen volt, s kedre
holt a kíméletlen képekbe, hanem Taban köre
be s kíméletlen feledni láttott. Maga sem tudá

Es Taban nem is málkép nézde é.

A természet különben is kiváló szépséggel
áldá meg. De természetem romlásán ifjú és életkor
dúlásaitól emelve, szenvedő arca, finom, mondhatni,
nőies vonásokkal, de a mellyéres a tóra értéség
fejfiassalja tón; ábrándos fénybe egő szemei,
gardag holló füttei; csengő hangja, melly önműben
szagadott, tuban vigasztalt, is mind ez az első
ifjuság stáries bajaita fasyolova és Tra.
bella udvarának legesderesebb lovagava felhős.
De a pillanattán ő több volt mint idehes. Ábrán-
dos önkiválaszt, is a holdvilágos aj bűvös fényre, va-
lami subitagiad stárie öntött el bajain. Stárie
stókatlan fénybe egőtek, is mint holdkorosé majd
nem öntött magasztalással aggat merengsek a hold
világos. Arczán rajongó képrelem sugarai ra-
gyogtak, is ajkait kéjremegtek. Kéble sokajok
sol dagadt, mintegy alig bíva ides les her-
stárieiből majd elűnt a magasztalás, as-
cán mint sóra fasyol fasyolalom tonak el, is orán
csillagokkera könyveppet hullomat rai. A kéjes so-
hajolai lapsa zögések váltak föl. Kéje stómoruan
hajlolt meg, minn elbűvöls lovagi, ki elott kéjes
nak az arag les kapui. De ez csak kevés ideig tar-
tott. A holdog yessa apra vitézka les. kéjes hevüle-
sevel, is elkor kellesüle arzával, emelkedő esme-
sevel, a jártai skelben lengő fütteivel, kúndislo
vaghoz hasonlított, ki elott a mez zilik meg, féz
kenget is bűvös tengeméz kóvót. -

- Istenemre. stóllott meg majd nem örlig kellet
az elátnak bajait - se oly különösen nézde é.

De el ragado szép vag. En bámultam.

Sabán kedvetlenül orvált' e beszéd, és már szemébe há-
zó pillanatra volt sárba felé fordulandó, de ennek arxán
anyja jószág vála kifejérvé, hogy felelve mindent mellette
lovagolt is részereg kerettel állt meg.

Mi bánt Sabán? Kéde ő aharva.

Mi bánt? mi bánt? álmaim. Egy leánykegy lengett
az lelkemen, szép mint bündöck gyemete. En róla
álmodtam, lábainál ültem, kezem kezébe remegteté, lel-
kem szeméi sűrűs fényébe olvadt, és mig egy mondká
lan mosollyal hajolt karjaimba, az angyalok bol-
dogvága ezekben letten lábainál. De en őreketem,
emadom is ő miér, hogy az mind csak álom? De
nékem nem csak álmaim vagynak folyvára kevés
stünet után - ugye Gáspár? Van a nagy világon
egy stív, mely erőttém doboz. De barátom, se stív
sem, mindenem vagy.

- Igen... igen - felelt Gáspár, és egy közcsop-
per öröké ki szeméiből - hanem megdöngésem stím
se stígyellem magam. Gyermelőségemről fogva vel-
let növekedtem, és csak ma szalátok bennem vála
mi különös. Igar szép aprósnak never fehérvás,
de se az stóbb stóbb válat, mint stív. -

Sabán mosolygott és bosszúranthodott.

- Isteneim! ha leány vagyok, halálomon belet
stírelek. De nem is mindennapi stületiöl etias
munkarát, megestünnem ná, hogy anyját Troubadour
és anyját apáca volt.

- Anyám!! - kiálta Sabán fájdalmasan han-
gon, mely majd nem dühöt ordítással fajult - ne
emlissd őt, emleke örülse stív. -

Gáspár stollani akart, de zavarába nem jutott
stóhoz. Sabán halgarott. Arxa elborult, és me-
stóen nézett maga elebe. -

- Szegény anyám - mondta később álmaiban - élve
é még vagy meghalhat. É ha tudnám hol vagy, nem
lenne vezelety, mely idővel visszera kaphatna. Ha meg
halhat, sírod virágait, jövőm kejeiről adnám cserebe.
De te sehol sem vagy, én soha sem isméttelek. Mégis
látalak sokszor, igen sokszor álmaimban. Emlékeim
reát, szemem oly finomságok valának, avasod halván,
szennved, mint egy Máriái. Nem hitták é Mariának.
É hogy nevet soha sem tudharom.

É vég szavakat oly fájdalommal ejtél ki, hogy
Gáspár reszkéleg kérekkel ragadta meg, alig tudva
mit kezd.

- El é hangokkal Tabán. - Elődj' vagy rugdost
össze inkább, ön sudarom vadól, hogy én elostam
nével é hint. El é hangokkal ha szeretés. El é han-
gokkal, é ne nekedélj' Tam.

- Nehézelmireát - mondta Tabán hevesen törvén
meg jobját - nem soha. Hívx anyát volt az, ki az olve
szek gyermekét fölnevelte, é anyaként szerette. Hitté
te voltál azon egyetlen lény, ki a Szegény árvát resz
verül fogadhat, meg ottkát velle járelót, örömvé, é
minden fölservülé barátja, védője, mindene level.
En halával karkozom nével, é a sord egy áldaj
sal adatom, mely lekerőve legyen a vörösa fizetés.

- Minő beszéd ex megint? - Ért minden ember meg
rene volna. Éres villám. ma halálra kirkaszt. É se
kely seget föl hányai.

- Ne mond aré - kiálta keserűen Tabán - hát nem
ember volt é az is, ki elszakatavva anyámból a nagy
világba dobod, hogy veszedek, vagy éljek meg gya
lára név nélkül. Meg ölném é, lenne bá barátom,
vendégem, vagy sulajdon anyám. Karkozat inkább
é örök tük kellemnek, mindezen boszularlan kagy
jam anyám köngéit, é vigetlen fájdalom - é meg
erem anyám engem igen szereti, erem soha sord
vedel, é fájdalomra vitte a sorda.

- Bőndesülj... bőndesülj. É fölindulást áll

egéjszékének. Akkor látsz nékem oly roszkulek. Ha
becsülnél, kifogna urannad látni ez időgen helye
is háborús időbe.

Taban nem felelt. Gáspár pedig kedvetlenül rázta
fejét bosszantotván, hogy oly ügyetlenül tudja vigaszt
találni.

Es Taban újra álmadozott, s álmai szörűek lehe-
tek. Egy látsz, nyugós lebbent el a fejéről.

- Itt is megint szokások. Tudom ma egész éjjel
nem fog aludni, holnap pedig néma szomorú lesz.
Ördög is pokol mi ez éjjelnek?

E kétség Gáspárnak öpvenkedést okozott, a sző-
venkedés pedig bosszantogott. Újra ve szőven kérdő bé-
te csücsü, s a falu kesélye szemeivel. De a fenyűt
lombkoronái csak a halvány holdat láttarok, s a hegy
alján verebő az akadályozza minden további kilátást.

- E hold is mintha bosszantásomra s szűk vol-
na, oly kesély, oly szembelenül sőt szemérinté, mor-
mogja s ellármotodá magán. De háj! minő hang
ez? Kialta hiszelek, s ama földiá fején, homnan a
hangos jönni képrele. Ördögűgár furorosa bé a sző-
nyű kesély néli mintha a szűk sávoli zaj egyes
sző hangjait szokajának föl az ingo lomboson,
s e hangolba nado zene kuszongarás moraja
halna el.

- A falu nem messze lehet más... a fak is
ritkulni kezdnek, kialta kizővő örömmel.

A sávoli zaj mind közelebb, közelebb jött. Mellette
koronák egyes dalokat váltak, mikor majd csönd,
majd hársány zene következett.

- Megestünnem is, hogy e faluba irgalom van.
E hang, zene amoz érethang. Jzen... e faluba ir-
galomnak kell lenni. Hej Taban ébrej!

De Taban nem ébredt. Lelke az álom ország

végetlen késein barangolt, s mintha álomképcen látna ma
ga körül lebegni a sávos fényes kövébe hevesen nyugtató
kaján.

A tene is bizonyosaj mindhangosabb, hangosabb len.

- Mi fehérlék ott? Falu, bizonyosan falu monda Gai
pás s a issegre mutatod, mely a fényű rengeteg
bül kezd kibontakozni.

- Hol.. hol? Kéde kása hevesen, s moho sággal
elinté szor.

- Itt.. itt alig néhány szót lepiszirt szólnék. Hallod
é a Zajt és Tene, ott igazán van, ma ejtsd a föld
gesen mutatnak.

- Igen a falu... ug... jó. Azt véltem egyebet mu
sarr - susoga Taban, s kettőre hajta fejét. Majd
arról dörövé, melyen káras pis kezd lepiszirti,
s iradwage soppok gyöngöttek alá. Oly kárlak va
gyok - folyóará alig halhann - teltem kimeüle. s
kummi kerecim, hanem - sevé kórá némi ingerül
séggel - Gaspás se mindig meg zavartk.

- A menyőbe se zavart mindig álmadonaid
dol. De a mi sok más sok. Azt mondom ma ne vedd
el kedvemet. Hallod é mily fülbe mártva s kábinger
lón káros, arene? En pedig keretem a sanovos és
zenés. No... no, ne károsodj, nem azert mondom
mintha... de a... ez villam menjünk sebes
ben.

Taban nem kalla é savat. Ujra álmaiba sül
tyed. Néhány penta mulva más a mozgoma kinezési
falu edgyit kélet uszaján haladnak. s hód teljes
fenzébe világitod, de a kárat ablatái sőveset volad.
sáleg sőglet kár ablatába pislógod világ. s sőg
let kár leg sőbb kúlvóju volt az egyet sornu kúlvóju
usadant kőrebe iszert, károsaj zene riadod
meg benne, melyet sővnyá káj. s " éljen
a menyasszony s vőlegény" kiáltsók
kivették.

Gaspás

Gáspár örömeiben nagyor kúnjantor:
ak ugari kúnjantor széles jó kedvében
a legcsifább szudalmakkal üdvözlé.

- Nye, ho, hogy a szaporján egyön
mög bönneöket - rikolra egy székely su.
kancz, ki irason sánvongor ki a s. lög.
lerkált' kapujan. De ne se ne mifile ~~munka~~
sol jönek on?

- Jo esser földi - üdvözlé Gáspár
teugorva lovánol.

- Megkivereim szépen a bit ejszakai.
nah is bellenik, dicsekezősek az ur Je.
sus kívánom.

- Amen. Jo ejszakar, ha ugy serfik.
Hanem monja meg csak anyafi, ki lakik
i házban?

- Han nem tudja vitéz uram, hisz
az öreg Perö Mőtes uramat az egész környék ismeri.

- Aizem, de monja meg val. Derö Mőtes uram
miert üvön illy szörnyü igazgat.

- Han az sem tudja, oh! hogy a puzsija igazga
el a dolgotas, hogy nem tudja!

- Honnan tudnót hiszem idegen irasot vagyunk?

- vagy ugy, miert nem mondak elöbb. Jo bizony
haljak iszer uraimet lakodalom van. Derö Mőtes
uram fia kinek neve János, veszi az apam uram
leányát kinek neve Erzset. Hanem sejsenek beljebb.

E parbesiad rajora isbben jörnek ki a szobá
ból, s a szobasos kösönnyes után hasonloan be,
menesrel tinek urasaintas.

- Kivesen monda Gáspár arán levele föve,
ger legyenek adoztak ligyelmesel, s dicsekezősek
az ur Jéru.

- Amen - fejezik be a székelyek föveget emelve.

A ajtóban az öreg Dező Móra fogadta őket roha-
rtosok két menijében.

Urasaint beléprek!

A jótora teljes próbáulve volt nő-is férfiakal,
s igen meglepő képek mutatá egy ókorú békely
igalomnak. De az úrzenek beléprevel megsünn
zene és iáncz, s meglepeté, bámulás fogá el a
kísaságot. Anem ez csak pillanatraig tartott.

A halgariak zajos moraj vártá föl. Egyik indítá,
lörre, másik ujjokról kiderültök, némelyek
bámulat löbten elmés megjegyzéseket renetek,
mudon Gáspár mindentre amugy sallangosan
felelt a keszes naverés és jókedv haráralan-
lón. De Dező Móra uram sokat marott y mind,
hogy az uras ember igen megrökönytőherni arán
megreimere a már elöredett aratál, s nejevel
együtt sűröge csapítá ki s be a konghatájón.

Nem sokára irleses értek pörölograk az ar,
salon, s a két öreg lifogyharatlan volt az ülésés
és tinálgarásban. Urasaint nem igen ki,
nálsarrád magotat. Különösen Gáspár úr oly
drerason hozzá látott, hogy csak amugy ürül,
sek a sálat és lantsót. Dező uram újra meg,
öle és mosogott, de még inkább moody,
gott Gáspár s mudon az urólsó sál érelnél
megröle poharát s éljen zúgás lött a menyas,
tronyra lözönne kedve haráralan lón.

A lözönre Dező Móra uram felelt,
még pedig álló fontosággal s nejevel együtt

ki könnyere simogatta a piruló menyasszonyt
mégis méjén meghajlít magát. Eurán a
vőfély befelé, de bevért melő boszontodá,
sora hól Gáspár megjegyzései, hól av' ifjúvá
de vaj österei katarát meg. Gáspárnak nagy
kedve vele mesálni a vőfélygel. Midőn ebben
szóval ugra a kőzönés, her fogott. Minden
kavár horogó szerke' löve... Egyik kőzönés
és a másikat ére, s ertek elmésebbnél el
mésebb östere' is hangosabbnál hangosabb ka
cajot, váhát föl, s ön vége hofora sem katarát
sajászere'ül mi' aróagnak, ha a vén cigány,
ti fiaival a Remenere' mellett herventek erre
nem hurra a kedvel' menyasszonyánerez.

— A paraba a véa morinát több ere' van mint
mindnyájunknál. Kiáltá Gáspár — ráncra le
gényeség! És se kép menyasszony piross barba
rösám jér had' forgasalats meg isen igorában
er alatt Taban, ki is sem usudon' ki a'
madorásá'ból egy tögler apralhoz hurra magát.
Róla jó kedvben Gáspár egészen elláron' felé,
kerrü, de nem felatere' el De'ó uram is legjobb
borait ratra olébe. Taban'voss de a bős nem adon
kedves. Lángoló szeméi's haves modulazat' ab,
randos ingerültséget árusánat el. A vigadó nép
szónakoró's ollyfó' gúnyos pillantásokkal veress
reája, ha Gáspárról véleslenül oda séved' telinere.

Aron azzalnál hót Tabán ült még négy férfi
foglak helyet, s úgy látszott, mintha oda köbben
nem is vágnának ülni. Minden közül e szögben
azzal, s ha vagy egy nő vagy férfi ora seved,
keresies vevő magára e travalat mos mozá!
a fekete meve.

De dig e férfiak mindegyite ör fehér volt
mint a harkye.

Körüllöt keső mör imas volt. Nagy o,
kar pillanorral, s nyelvöt neheren forgott.
De a más keső, kik Derur is Tamásnak szót,
lingaiát egymáru még igen is éberet valánat.

Derur nem volt olyan idő, mint a mil,
lyennek látszott. Homlok ráncaim is be esen
vonásain intább györö kemédelhet nyomán
söréslerek, mint az árt sulya. Arcán volt
valami mi babonás féltmet gerjeszen s retin,
esés éppen úgy nem állhatá ki mör mint ő
a máséi, öltözete is, mint orca söré is fekete
volt. Szőrad ragjait fekete nadrág s hószu fe,
keszete fődre, melyet esáros szij aronon dere,
kálor, míg fekete talapja mélyen ngomula fe,
jébe s keré egy vasrag fekete boron nyugvának.

Tamás gánda is enfélő jámbor tiérelly volt.
Arcán bersütereiség, kroméiben jóvívőség
szollon. Derur olykor olykor orciára retinnen, s
mintha bánraná a mi on szót, elfordítá se,
mivéséi s még sörétebb lön.

Derur

— Derur igyál — hadisá meg Tamás a halga,
ráp — rán jobb hadisá lesz. En elávorom de
mindjárt ispra jöök. Igyál Derur... igyál.

Derur, Tamás elávora után, földemelt
fején és körül etinken. Szemei a nagy fiasal,
ságon aradnak meg. A szorason elmerülve nére
öket, s egy pillanatra föl drül orra. Vízra em,
léreken ifjú korára, a gonj nélküli boldog évetre
s mindenre mi csak sörét kedélyet megvilágít,
hára. De ez emléket sugáról illámot hozó szót
hasonlót. Fényöt csak isher duláora, elarólt
merőtre világison, arán lerün hogy a látha,
rör amial sekeret, vész jóstóbb legyen.

Egy löny csepp gör dül te halvány orára,
s ellágyult vonásai keserü kifejeést vönek. Erá
herlent tavalar morgott s mint ki györö ez,
méltól kíván menelülni, mohó vágygyal ra,
gadá föl kanesójar.

— Kormancsunk poharas, sörig éljen
Derur bánya!

— Kinvány ellenetör — dörgé av öreg, s földhöz
vágra a kanesójar.

— Kigyelmednek rán av ere, menrel, — monda
av egyik kérely — isren úgy segéljen, kigyelmednek
nem ispra a dölga.

— Isren bocsásd! — hinni kéndem már hogy de,
isr bánya av ördögnek csarugyan elára, letlé
— jegye meg a másit, — s tereszet veser magóra!

Derus fejébe nyomra fővegi, jól ragadva fejé-
kezé boifájá s jó éjorátát kíván!

— Nem úgy nem úgy Derus — mondá a belé,
jó Tamás — se is maradék. Hurr éve hogy nem
isunk együtt hívó éve hogy kerélt — most nem
bocsátlak. Derus tudod é hogy ma sültetve
napja van. Tudod é hogy er előn huszonöt év,
vel éppen er éjorátán sültetve sejtéremmel látó,
dalmad ar. Ö tavis ideig elhesen. Pár év sóna
sotáig, most se más ember sónál. Ar isen
nyugra a meg!

Derus zologva borult Tamás tarjaiba
Sabán körebb hívta tétés.

— Jer... jer ülj ide mellém. Jól a kancsó igyál. No
ne légy oly szomorú. Te sólad tenvedhetél, de én nem
húszem á mit sólad befélvel. Anem mién kerélt se
mindentis, mióra abban ar ástóron csonta várban
látó. Anem csak igyunk. Sotáig éhesen ar isen östom-
felsége!

— Csak addig Tamás, míg büneimet megbánha,
sont mondá sórésen Derus, s öfze üre kancsóját.

— Büneimet kérde Tamás, s tavis ön irala!

Derus nem felelt!

— Derus!... Derus!

— veje meg ar isen Dorway Abrahámot — tiáltá
Derus, s dúlvösen ar azrabra üvön.

— A fekete farkas... ar many csimáló ridohtak á
kövül álló s remülve veresét kérepre.

— E név előrem is átkorom — mondta Tamás — egy
hónapig voltam fogoly várában. Akkor ő még gazd,
dag úr volt, most szegény és elhagyott.

— Gárdag lehet még — szölkös hírszenkés máj
nem öntöngyelenül. De úr — bár ne lenne az, vagy
oh! bár lenne az! — leve hozzá susogva, s levele,
sü. öröm világitá meg arcát

— Azt sea rugát a székelyet.

— Ezen emberről borzasztó dolgokat befélnek, mióta
az előtti titencor évvel az elpuvult és ónta várába
kötött. Mondják megölte nejét, gyermekeit, arián
elbujdosott s eladta lelkét az ördögnek. De úr se
solas sudhaver róla stb. mi ról hozzá?

— Mitől hová?... Oh! ha sudnárót a mi én
südt. Az én uram hatalmas ember, s még valán
hatalmasabb lefő. Ő gonosz ember, de én boldog,
valán vagyok... hanem rösvéret meg a kupát.

— Igjál De úr — mondta Tamás megölvén a
kupát. Dögölyön Dorvay Abraham!

— Szaggaszt székely ördögei — mosmogá a lé
székely.

De úr úr és úr úr, és szeméi lán,
gólni és kömyürni kenderék.

Tamás gárda úr megölte kancsóját,
s mohon vára azon pillanatot melyben a bár
De úr nyitabbá sezi. Ő ifjúról barátság és
olonság az a hová s éget a vágyról hallani
valamit soráról s Dorvay Abrahamról, riveli úr,
szomnya De úr előre oly megfoghatatlanná
tette. Husz éve már hogy nem beszélhet egymással

Jamás mellé sündépel, öfzve külsője teré, s így szől. vad
usam legyelmedbe a megieries. Derúr ijedve emelkét
föl, de meglawa Jamás zoroqua bonul rajai közé. E pil,
tanarban a Csónka vörből egy rüv sio hangzik, minn ia,
völ dörgés, melyen rüv sio hangzik, minn ia,
mülve ugrik föl. Jamás tér esdellit, de Derúr egy sio sem
sioha ravozit. Mánap reggel a faluban úpra salátkoz,
nat. Derúr most nyája, betádes vól s sere Jamás
hogy vereje remplomba. . . . Er így folyt több napotig, s
ar lön érdemnye, hogy Derúr épp aron nap delutan,
jan, mellyen Jamás leányát mennyegröje vala, el,
harávia nem memmú úpra Davaghor, de hogy mien?
aról nem szollott. E harávia arnat igen örült Jamás,
de Derúr egy óra mülve úpra mozorva kedverlen lön s
müvön a vígalomban mindentü krüke, s kespres ve,
tett ha lina, el arat ravoni. Jamás alig súra úpra
aratan, de bár minn igyeteres föhivirán, Derúr a
rege lön s mondhaslan gyüldes is megveréssel néven
ar emberet. De a mooolygo lány arcot a fiasalság
járui réfai úpra úpra éjtel fetimuláába, fájdalma,
ba, s ar önmagávali kündebe. Ö aronban lekünerégek
harályával aratá elnyomni érdemnyeit, de Jamás
megjelenése, trawai, s a bór megieriet lüle arjet, s ja,
iel avá sereb a leghátóságobb indul arótnat.

Derúr ivon, és úpra ivon, és kemei lánzólat,
kömnyüret.

Jamás gáva halgason de szollott keme, és arora,

mely kéis desz, tránatoron, és fél.

A' fiaraloz szilaj kedvel rianeröl. A' zene ujongá-
sás harányabb lön.

— öök bodogot monda fájdalomon Desir- völe üd,
mitör én is a vöham? Millyen vöham én egykör? és
mof mi vagyok? De mindegy reé honá dörgö hangon,
mintha egy lelléböl szölö hangnat felelné meg egyfer
mondom, mindegy. Egykör mindennél végelesse!

Er ar éles füve és pára
Elenyézék nem solára.

folyrará doloha. Arán a' kanesó után nyúl, de nem
vise drájához. Porra vágra földhöz. Er a' bor vértinü.
Eleg vére ittam, onnanam már. Horarok máj.

Tarnás öfere rárkott, máj esöndesen földkel és
aranyzinü bor horon.

Desir gondolatra súlyat is arra mozóna fé-
lmes lön, mindegy gonorsavóé. De meglána a' böt a'
aranyzinés, görcsöt rohamát meg. Refereve ragadta meg
a' kupa és körel völe an elaléáshoz.

— Mi bajod Desir?

Desir felelet helyett örül öröm mel völe ajkaihoz a'
kupa.

— Aah! — Leiden magában befélmi — milly enghisö
é böt, de somjama csak sine vöhasja el... Mit ér a'
sin ha nem hangit?... Aranyzin aranyhanglegye
es áborottak és dühvel önéti ar aranyzinü bor. A'uz
örig fönadram éreket is megiohöl vagyok? sehöl, sehöl...

En nem hiorek a ferec forlas mesereségénél de ha him,
nek is, ha hallanám is av arany szin hangját, megver,
nem. En meg aratol érni.....

— Az iszen jóága kifogyhaslan monda ahissaral
Gamas.

— Oh. de én sok bünt követtem el — folyasá Deúr
lapan is Gamasba fogódzon — in arlan coe coem ölel lys,
sam is gyilkolam meg, romptomolav rabolam ki, sio,
kar rörem föl, is av ördögnek adtam el lel kemet.

— Sünyjóég bohajra Gamas.

— Mer lápáról a ferec forlas mesereségéhez sok
kell, is engem megbüvöl. Engednem kelle parancsának.
Neki má iszene van, minn nekünk. Isenki a virágban
illarvit, a napban ragyog, a levegőben dögög. Ö ar
mondja, er iszenhez egykor hasonló lefor. Oh. már is elég
hasalma van, de ar még sem tudom megfogni,
hogy most miért nem kell mesereségéhez.

— Ah. a vérotopó!... legyen ártott!

— Eddig sok... sok vére volt sütyöge most vala,
mi újat talátharom ki, de ennek is borrapónak kell leni,
ni. Er előn hén évvel a széleten egy rövid leányt rabol,
unk. Zo wányok etöl bujdoson arjjával a rengeregben.
Egy barlangba menekültek. Mi is oda sésünk a vitor
etöl. Kegény öreg milly sivejéggel fogadon. Fehér
haja, fehér szakállá vergő trava, is öly sifreleszeljes
homlokával volt. Én én ijel mégis megöletem őt, is elrabolam
leányát, mer ügyonditá fülembé a ferec forlas. Alor
asab kilenc éves vala a lány. Szép volt akkor is de most még

pebb

szébb. Szegénynek mily eljűve kell élni a csontvárosban. Ejjelen oly szomorúan énekel hogy az embernek szívét hássza meg. Nem tudom mi kánóka vele... Porafonak kell lenni mert ő egyebet nem gondolhat, pedig szenvedélyesen keresi. Szörös orátas ill nálla's csölyái, val halmorra el. A lány is ragadtodik hozzá... nem csoda hiszen szegény gyermek hűt és óha nem látom más embert.

E pillanatban kün kürt jó hangzón, mintha rávöl dörgés, melyet zúgó szélűk szaggat meg.

— Aha! kiálta verben forgó szemmel mig orora halál sáppada lön — ez az ő hangja. Hiv újra várharson én öndög, Deris nem fog menni. Ma nem fogod ki, alharni: famulus! famulus! raj süres' éjfel van, átel, keke vája... De Namás fogj meg hogy ne mehezek?

A kürt újra hasogott, s Deris minden erőltö, de se daorára reflexen.

— Nem megyek! Jólletem nincs haralma más én szépebbem s imádkorram a megráltó lábainál, s kemelt virret mosam le kám jegyem. En nem megyek, nem félek... Adjatok bört.

Deris ivott és újra ivott, és kemelt lángolnak és könnyűrek?

De mit nekem bimbánat megrés? morna ké, több könnyű szemekkel borulva az aoratra. Minden büneim megborsája jelen mert büvöl váham de egyet soha sen fog megborsáram... Jimara é Dorvay rejér

— Nyugroga meg az is ádon jó aprony volt.

telt tonyain... Egret almondan almoxot Abrahamnott
is. Huh mirö sennakkel nerett seain s milly dühisen va-
godta meg Kerem. Meg most is sisonk ha sea embetnem
- Hloh ar itentelen! Sioj hol van ö? Kialta Toban s tö-

- Csitt... csitt... ö meg hokkhatja s végül van, most lásd ö hokk-
mas, hokalmasabb mint alkündi s Albumasat. Most siohajä-
ban van isceket owoast s stoloikat kairit. Meggelig nem
jön vistra... De üj le, fogd meg Kerem is mosolyogj
is elöbb öly sejen jenglettek s emeid, s öly kedvesen
mosolygott ajkad. Ö röj igave mit nekem mondanak,
hohk, s jobb eljövte elni. Lásd is mi sioj-sioj nem vol-
tam ott künn s te vaj ar első ember, kit het is ötu
lattan. Te is öly sion vaj?

- Ö ides argyalon is beszeltek, de nem a sion vilaj-
söl. Salkem ajkaimra hallott, hogy sionvilaj⁺ beüle + Litkairat

Súly kijöjone vag vinnatellen?
 - Mint ohajtanan kelked lenni.
 - O legg az Zuleycha, legg az. Töted függ, hogy új lehetek súly
 jon jelen s meghaljon a régi, mely csak fájdalomat és bál
 natot ismer. Töted függ, hogy mennyiségű változhat nekem
 a világ, angyalokká az emberet, és időösségű életem.
 - O miért nem vagyon hat Allah?
 - Szept vagy te sepi. Bajod, mint mákonjital velyteljes álomba
 kendesit, hangod, mint búvár is ides szabályos ejt s minden
 éremerít jötidet, mely elragad és boldogít.
 - Milyen seper beszélsz te. Hangod hasonlatos az angyal-
 ron trékkéhez a paradicsomban. Meri foly a te ajkaidról, mé-
 ei lej vagyon a te nyelvéd alatt és hajad s lehelleted illat-
 ja, mint a mirha és aloevel illatja.
 - Almodtam én is rólad... Régi válság kiellen éjszakáimon. Meg-
 jöttél... megjöttél!... De nem csabok-e semeim? Nem almodom-
 nem... te vagy. Keresed keresemben semeim, lehelleted arcomon éj-
 és siveid siveim dobogni érem. O súly foghat-e valaha
 a karok ölelni engem, a lehellet rohajtani foghat-e valaha
 dobogni éitem. Tudod-e mi a kereslem? utainam s a sive
 Zuleycha ámulva halgatott, de hallamott kebele s ragyogott
 semei.
 - Nem volt-e róha nyugtalan álmod? Nem találhat-e ki ker-
 jáid ismeretlen kepi után? Nem langolt-e siveid artan, nem fa-
 gott-e meg s a fog nem volt-e égetőbb, mint a lang? Nem
 érelele tagjaidban kéjes lengilelet, mely magnesevőként vont
 a nélkül, hogy tudnád merre?
 - Igen... igen monda Zuleycha lihegve.
 - Sás az kereslemvagy, Vágya a léleknek másikké jellest, mely
 et föle állapott a teszemlé, vagy a siveid és siveid után
 mely enyhítő isként boruljon, vagy a siveid és siveid után
 egy sikrája az itentégnél, csöppje az élet sebesre. O a kereslem
 mennyei. Ez az mi a mindenséget az övesőnek, stírele a meg-
 a földnek siveidpalástot, a csillagokhoz siveidpalástja, mely
 légnél siveidpalást ad. Ez az, mi engem sugárkörtök s a
 felid vont, ez az, mi most körüled folyó kőjaim, s a
 ajkaidhoz siveid siveidhez jövesetia kőjaim, s a jkaim
 Sában ölelése és csöppje Zuleychat lóras önkivételbe ejtet.
 Tízal párdusként ugrott nyakába s olly siveidvelgel siveid-
 tá kebelehez, hogy a siveid gyöngy testallata alig birtatta
 meg. Artan jövegrott, s mint madár, mely éri a "Nővelgő" kő-

vasit ittás örömmel sókdelte körül. Majd lábainhoz borult s hosz-
hasan elmerengett. Majd megint újra fölgyött s egy soppant má-
vágy medencéhez szelődött, mely pompás virágoktól körvesve
állott a sába körében.

- Heródiáton el virágok - mondta rajongva - edesebb nekem az
ő lehellete, mint illatokat. Törj szét gyémántok, melyek petygöltek
tűsbaronok ékített, mert az ő szeme fényesebben ragyog. Memulj
el lent s ti szegő madarak, az ő hangja kedvesebb énekek
mindennel. Repedj, kettei sziv s engem Allah meg a földön
feltámaszt ha ő könyörög lelkemért... O én kedvesem a te
csókod olyan, mint a fluxus, melynek pillanatrai elcsere-
resztelendők s esze szeszholósan nő. O én kedvesem a te
szelme olyan mint a hallhatatlan itala, mely vidámit a
nélkül hogy véregetene.

Újra nyakába borult s átölelve gyémántos szenvedélyeség-
gel folytatta:

- Csak most tudom én mi a szelme, csak most értem
én azt a szép regét, melyet angyalok hallottak Arabia bol-
dog ege alatt. Tudod-e regét? tudod-e a gyöngyös regét a
bábul a rósa szelmeit.

- Nem. Mond el nekem s én halgatom.

- Igen hát lábaimhoz is hajtsd átlenke fejedet. Gy... né. Mily
karmatosok, mily kedvesek az éjszaka könyeitől hajfürtek. En
is rósa rajon könyeket, de csak nem leszek hasonló az éj
könyeihez sen aon gyöngyökhöz, melyeket a kis csiga faj-
dalnóbar szíjerek gyémánt-szemekhez lesnek hasonló, melye-
ket szöngyökhöz az angyalok hallatnak a földre.

- O hallad hát angyalok könyeit, hogy ragyogjon fejemen
szelme gyémánt koronája.

- De hát nem halgatom a regét? vaj ugy meg nem is kerdem el,
Ha sem tekintés mindent elfeledem. De azért ne fordulj el,
szép... Gy... is most már mondok. Allah a fényes Allah, Ninet
dicső profétája Mohammed nyugason mosolygott a földre is,
fölpirult az első tavaszi. Midőn a bábul hajnalkor fölé-
vedt lefelé is a rósaat pillantá meg, mely Allah nyugott
ki előben s karmatgyöngy-koronája + messze firtat ragyogott. Törp fény
szegő bábul megbesette s horra repült, hogy enyhüljön hor
matar is véregetjön illatában, de a rósa lövővel meg

susta st. szegény bulbul veie meg purosobba feste a rovat
haj da netti sokkal fekelebb lon a vilag. Ugy rist- ugy
rist szegeny s olly kesesvesen enekelt. A rova meg sen sen
ta meg, rist meg buskibben hodo fejat. A bulbul rist
ujra rist s most is mind vit ei keseseg, de a rova most
sem sarakonik rajta. Ugye a bulbul szeretle a rovat. Den
tudom mi a keselem. Da szegeny bulbul! Ugye meg kin le
het nem szeretni.

- Ugy van. En is ugy busubnek, mint a bulbul ha nem se
retnel.
- De en nem vagyok buskibb rova, en szeretlek teged susoga
szuleycha s otolalte.

- O hagyj hot enyhuilon kebleden
Kod csokjain!... Nerd... nerd mily s selegulon ajkaid
gas had... had a selegulongeti s agjad fityol kaspitja mily
edese susog s a viragok illatkoda mily ingerlon leng ajkaid
Korid. En te itt kaspaimban! E feher kebel mellemen olobaj
e, busis seneki rajtam habnel el, e rengo ajan csokjaimba
vese s es ides lehellet furteim lengeti. O vajha e persz vig
nalkul tartarra sag lenne a halal onn olva.
En otolalteti egymast kesesen szenvedelyel, ajan ajakira ta
padt s a oblokon belengo sello kiotta a mecsret.

Gaspar nyugtalanul varta bajtarsat s bor mamoros volt meg
is egisi ejiel nem hangoz be senkit. Peto Mores usan
ei Tamás gada sem lették más képek s kulandak kulandok
beszélgettek a régi jó időköt enyhiték a ~~ajkaid~~ fele-
mind ~~en~~ melni Kerdés a lakodalmi süsög felbehokaditot. De ~~monnal~~ inkább
ett an is ha ~~haladt an is~~ amik nyugtat nyugtalanabbak lették. Peto Mores usan
adta val nyug. ugan bitarsag okait irtgetni Kadi a Koverit, de meg sen
olansaguk no-volt mint bironyos satorgi esset, mit Korygelon felelem-
i Kerdett.
nek nevenek, Tamás gada pedig komolyan elgondoloi a dolgot el.
homosodott. Mas bajnal koreledett s Taban meg nem teit usna.
Gaspar gaksan elkirom Kadi magat s tobbot nertt a evonka
var fele, de Peto Mores usan minden birtokiai ~~desse~~ mellett is
nem halsott ~~st~~ dobozis vag kisthang.
-o senilyben van s tan nem adhat jelt mondi Gaspar s felko-
te Kodjat. Tamás es Peto Mores is baronyagt vagadtak s mai
16

mind en melni
ett an is ha
adta val nyug. ugan
olansaguk no-volt
i Kerdett.
feltebb

lab

indulandón voltam a csontka szája midőn kistelen langol' aso-
ral, keses modulatorkkal Taban lép be.

- Istén hozott bajtárs - Kialta' Gaspar s nyakába ugrott -
súly cit-e veszedelem.

- Ne - felelt az aszaltos uágra füvegét - rőt ellenköszöly a meg-
menygeti időse sőt. Hanon Pető Mores usam két sebes fe-
tő lóra ~~taban~~ sükségem s egy kistelhagyásra.

- mit akarsz? Keide Gaspar.

lenne

- A vein ödög anyjából ~~taban~~ elvabolni. Holnap te is
volem jösz s meg aron ejjel elhagyandjón e vidéket. Reg-
gel a hadnagyral igorítod el ~~keide~~ a fejedlemasszonytöli
Küdelésünk igazat, hogy alkony jelle mai ~~am~~ a sár kövül
Kémléshessünk. E most agyiaton igazat olenni a ka-
rón s meg egyhet visszavalmadni bódagságom.

E szavakat sebesen hadatvan el kimerültten egy padra
dült. Gaspar, ki itlyesü felindulásban roha ra latta
bajtársát mai kéhülben völe sár keide'sektel ostro-
molni, midőn t újabb ~~nyit~~ megröjilésre meyoakadilyora.
Petus lépelt be sebesen s Tabanra ~~reható~~ rohansa meg-
ragodta kerét.

+ az ajtó

- En luttalom midőn a váratlankból leesés-kedél - rugta ~~Taban~~
fülebe - te veseted kuley chat.

Taban totéher kapott.

- O tied les, en regitemi fogon elvönléteiben. Süly mid
kor kivárad.

- Te regitemi fogsz? Nem idey te töibe akarsz kien
titeni s monda Taban kemény hangon s nellbe ragodta

Petus kipirult orca elhalsángult s mondhatlan faj-
dalommal nérett Tabanta. Intani romosuan tot hajta'
be fejét s e hovatkat susoga: pedig e ~~semit~~ s kem-
er ~~er~~ mind az övé.

+ a hang

- Sied a vein asaryosinái küdött. Nettek nincs eliy
eső sabadalmi töke s most újra hatalma'ba vagy.

- Hon se monda indulatoran Petus in ved e
Kest ei löf sivembe, ha nem kissei nettem. Egetlen
s agyon megbosulni magam s megmenteni a lángt, de
netted. netted siep getmetien gyöngyöségem. Des öli meg.
ha nem tied. Nise ha ~~vese~~ a Kest kelelembe az bódag-
sag ~~ben~~ nettem.

Tobán nem tudta mit feleljen. ~~Örjőngeni~~ ~~válta~~, de meg-
győződött arról, hogy onli Könnyei szenvedélyes hangja, s
bánatos arca nem rejtethet ~~aimangt~~ ~~Pratages~~ ~~lelek~~ ~~skón~~.
Könnyei ~~válta~~ nem csak arca, de érzékellen ~~delgok~~
ha is olly szenvedélygel ~~vagaskodik~~, hogy ~~örkstriggel~~ ha-
tatos. E gondolat megragytatta ~~savon~~ ~~ötör~~, hogy ~~eves~~
holga ~~szétszögével~~, ki a ~~sar~~ minden ~~tutkat~~ ~~inveri~~, ~~merenge~~
sütkésülése ~~birborabban~~ ~~samithat~~, ~~öt~~ ~~igen~~ ~~felvidamitotta~~.
Teliden megfogta ~~kerit~~ ~~s~~ ~~lebrötta~~ ~~Könnyei~~.

- Könyöm ~~örög~~ ~~jösagodat~~ ~~s~~ ~~enged~~, meg ~~gyanurist~~ ~~eff~~-
nap ~~alkonyatban~~ ~~elvirat~~ ~~a~~ ~~perget~~ ~~ágon~~.
Petus ~~kimondatlan~~ ~~örömmel~~ ~~jelte~~ ~~öt~~, ~~hosszasan~~ ~~se-~~
~~meibe~~ ~~inerett~~.

- ~~Sekal~~ ~~holnap!~~ ~~most~~ ~~alenni~~ ~~megeth~~. ~~Petke~~ ~~ei~~ ~~nyugalom~~
~~sebed~~ ~~jö~~ ~~ölegem~~.

- ~~Petke~~ ~~ei~~ ~~nyugalom~~ ~~velen~~ ~~s~~ ~~ismette~~
mindön ~~Kilépett~~ ~~s~~ ~~megpillantá~~ ~~a~~ ~~csontka~~ ~~várat~~, ~~ah~~ ~~dehaz~~
ök ~~mai~~ ~~ség~~ ~~kikötörtek~~. ~~Kébelembe~~, ~~s~~ ~~a~~ ~~sie~~ ~~mint~~ ~~kimain~~
bar ~~ugg~~ ~~bödogsigában~~ ~~sem~~ ~~ked~~ ~~tud~~ ~~nyugodt~~ ~~lenni~~.
En ~~sig~~, ~~Kilaj~~ ~~redvi~~ ~~akosok~~ ~~lenni~~, ~~most~~ ~~elérte~~ ~~a~~ ~~petus~~
mellyben ~~füledbe~~ ~~dörögtem~~ ~~ven~~ ~~istentelen~~, ~~hiv~~ ~~alom~~ ~~vott~~
elated ~~s~~ ~~féreg~~ ~~sag~~ ~~pedig~~ ~~istenre~~ ~~hitted~~ ~~magadat~~. ~~Tab~~
~~ve~~ ~~visszopó~~ ~~Jarkas~~. ~~Sytem~~ ~~mit~~ ~~akosok~~ ~~e~~ ~~liangal~~, ~~ejjeli~~
bábajos ~~matmagasandból~~ ~~sokat~~ ~~megistetem~~, ~~de~~ ~~a~~ ~~negvált~~
halálára ~~estküsim~~ ~~e'~~ ~~leangrak~~ ~~nem~~ ~~fojod~~ ~~veiet~~ ~~onta~~
ni. ~~Es~~ ~~ha~~ ~~...~~ ~~ei~~ ~~ha~~ ~~meg~~ ~~is~~...

Susoga ~~lattan~~ ~~a~~ ~~felélemmel~~ ~~pillantott~~ ~~a~~ ~~csontka~~ ~~vára~~. ~~Petus~~
~~fült~~ ~~a~~ ~~ven~~ ~~aranycsinálónak~~ ~~meg~~ ~~so~~ ~~a~~ ~~toitentek~~ ~~dacára~~ ~~is~~
meg ~~sok~~ ~~hatalma~~ ~~vott~~. ~~öt~~ ~~eléri~~ ~~am~~ ~~ispantai~~ ~~hitében~~ ~~eg~~
~~borostis~~ ~~alom~~ ~~ingotó~~ ~~meg~~, ~~mellyben~~ ~~a~~ ~~bosuli~~ ~~isten~~ ~~ség~~, ~~kon~~
~~gala~~ ~~pokol~~, ~~s~~ ~~az~~ ~~ötön~~ ~~élet~~ ~~kinja~~ ~~egsi~~ ~~semleleségiben~~
megjelent. ~~a~~ ~~alomnak~~ ~~válta~~ ~~köséthetmänge~~ ~~imadkorára~~ ~~a~~ ~~Kesent~~
elött ~~s~~ ~~megjelenése~~ ~~lakodalmas~~ ~~sigalomban~~. ~~De~~ ~~a~~ ~~istorsá~~ ~~is~~ ~~binba~~
nata ~~meg~~ ~~sem~~ ~~vott~~ ~~olly~~ ~~esős~~, ~~hoz~~ ~~Kipes~~ ~~lett~~ ~~votna~~ ~~szivéből~~
minden ~~esiremenyt~~ ~~kitépní~~, ~~mi~~ ~~öt~~ ~~az~~ ~~aranycsinálónak~~ ~~csatlá~~. ~~az~~ ~~hit~~
hang ~~egy~~ ~~dörög~~ ~~korat~~ ~~ily~~ ~~vott~~ ~~arva~~, ~~hoz~~ ~~lobakor~~ ~~bosuljon~~ ~~is~~
enyedalmeskedjék. ~~Birongos~~ ~~magasakban~~ ~~összevisszesei~~ ~~lelerett~~ ~~ko~~
~~vott~~ ~~ön~~ ~~olly~~ ~~esisi~~ ~~mind~~ ~~az~~ ~~alatt~~ ~~allat~~ ~~clidit~~ ~~is~~ ~~ot~~ ~~ot~~ ~~ot~~ ~~ot~~
Körött. ~~Gyalotte~~ ~~öt~~ ~~nem~~ ~~hitt~~ ~~hatalmába~~ ~~midön~~ ~~nem~~ ~~latta~~, ~~de~~ ~~mit~~ ~~hitt~~
elibe ~~löpött~~ ~~felélemes~~ ~~vagaskodait~~ ~~eise~~ ~~s~~ ~~szajongó~~ ~~ahittal~~ ~~halgati~~

+ Örjőngeni ~~válta~~
sag ~~arva~~ ~~lelek~~-
beliség ~~ben~~ ~~sin~~
lód ~~ni~~ ~~keprale~~

sója a volt, melynek végen az arab leány srobája
illa ~~itt~~. De sönvegés ut veselt. e sönveguton boladott Pe
tus s elisei az ajtóhoz megállott. Semmi nesz csok
a fátion ibredő madarak eise s a csillogó patok. ru
gusa... ~~halki~~. Benci a kálcslikon majd megrnyomja a
kálcsiket ei gondoltok.

- Meg be van záva. Ma meg nem jait nála. Zuleysha
val besülmen kelh, mormogó ei halgatórott. E imi a vi
ga leposikón lejtett kálcsanak. Petus ijedten huroditt
a normadiki ajtóhoz, mely srobájába ~~nyitott~~ nyitott.

Dorway Abraham kireledett. ő ijfel után két órával
sonott lefelénni, hajnalkor kelni, ~~az~~ nyugatiam abmu
laotott órait daltul forró dälben ~~piszta~~ kápisztovan ki.
Jestott agnesi talára helyett most selegen földbe kájjant.
öve az aranyrott volt ei süvege atlasz. gya, ~~halak~~ sa-
kalla most nem feher, de fekete volt mint a sven s illan
tor, fenyő kénőci csipegett róla. ~~az~~ feher feher s finomult
börsü asan gőgögd ~~pa~~ pirossag sonult el, ~~ami~~ bákta most
sem valának mentek nemi sötét káfejiciket ~~ami~~ bákta most
vidamsag ektredő sikkarott. s Mintha megijült ragogtak, s belölm
lotai esődusobbak, füssöbbek volának.

Petus álmeltáda ~~val~~ ^{neje} s nem hitt semminek.

- Tamulus mondta Abraham a sonotnál nyajarobb hangon
ima ünnepről van. öltöz fel régi fenger ruhában s
iggyil ~~adom~~ a vas nag kesemiben. Ma ijfel kien les
a kes, mely aranyá váltakozta ~~do~~ ~~duade~~ ~~duade~~ ~~duade~~ s mely
nell hatalma ragobb mint a gnomon fejedelme, mely ki fa
lamon kivilágnak adórott. E meggigítand minden béké.
seget, s megijitja a roskadó keset s esdatevő eise ragobb
kes, mint kistus jobb kerének.

Petus ~~szem~~ nérett sen s eg éneit erre sön kabelebe
mely polypkavontak vonta az aranyosinikhoz. Kébdiben há
borgi indulatorn aatantak a jó a ~~val~~, a jelelen ei kimbá
nat, kien ei göngösiség. Mai hajlandó volt ujra lábához
borulni ei diszeneket rengeni hatalmanak, de elergett
Tabar, sersedő asan soman fenyő semei. Melbe ságyade
nygat s mondoktan gyilölöttel odita.

- Távor en nem kireti neked. gijiba adad el lalkem
s megrváltó isetten ei meghalt. Távor semen káprái
ziki te nem vag ifju. Bencid kásonlós, ajkad gyitlis.

+ mig

+ eszeinket

+ rettegve

10.

- Ven medve! - Kiülta ~~Danung~~ Abraham ~~dühisen~~ dühige hanu
gon - megint öfjongs. Takarodj, rhesitod jöt az olvants Kemem
diket, raked ele a legfinglött eüdtöt is Vänieröt, onat is sinte sint
a ragogi eses kivetti sereget.

- Petus mordulattan állott.

- Takarodj, vag villaimmal itthetke meg oditi dühisen snell
be rugta.

Petüs fölemelkedett is sebesen rohanat a leg leprösk. felé, de
mi a dso leprösknél elhayta esze s nyömböge rogot
öhu. töcsök rohanatán meg, qta tajkötöt tust s isonyu
dühvel nérett Abraham után.

Abraham mielött benyitotta volna az ajtót megallott, hoz
elötte a haborgó indulaton ruháját, s felötötte azt, mely a
tücsöket illett.

+ Kivette kulcsát s rövid modait mormogván el magában
melyből csak a savak volának itthetők: Joth, he, van
het, fiat, fiat, fiat - benyitott.

+ arasa

+ Artan

A város függönyökön átcsüvöltött hajnal róvafénygel öntö el
a sötét. E fény oly rejtélyes, oly tündér volt.

A virágcserepekkel környezett márvány medenceből könnye ilat-
felhők emelkedtek s fagyokent lebegtek a falon függő olajt
festmények, melyek abrasos jelenéseket ábrázoltak

A stomanor laus keserü körüle kettepett si-
sugott, egyt rögtön pipescartal állott s rojta acélkütyö
es ékesek, a márkban kéte sohpa fehér ruhakal elbo-
sitva.

A hatterben kaszitos ébenfa egy emelkedett, gyöngyharmis is se-
lyem-függönyökkel ékesen. Timon cipkereti lakt leplei is
s fehér párnai közt Zuleycha jühegett ide, alamba me-
sülve.

Abraham vöndör léptekkel közeledett s miután egy rövid
plesiaptumot elmondogott, megállt.

Zuleycha arca átellenmült volt s tündéri arnyalatsában
alompis lángolt ajkai körül, meg + somorait epedő vag uszla + vonalmain
sont gyöngye redöket.

Abraham sokáig elmesülve nért, szíjelenmel vizsgálta a ve-
döket, az ajkai remegését a kebel hullámzásait megjegyzese-
ket tett ma is mosolygott. De egykor csak eldöktélő arca s
késes mordulatot ter.

Kétség és hogy ides atyai Karok Körül Kirabolva és elvíg-
 telt tündéresemben el, Mota nem látott embest világot. Mind-
 en multjával együtt alkotként tiint fel clothe. Ragogy eg viáj
 Kell; ~~de~~ Allah is Mohammed nevét imadni tanítói Rajongó atya,
 s eg virágos sít a puniták oarán, melyben onyja nyugvni és
 Abraham mései s bevide salának aron ezellen emlékek, mely-
 ek atyáinknak kedélyen s foglalatok köztötökkel. E emlékek
 ei eseményből sőt világbán alkotva át gyermekesze napjait.
 Nem panaszkodott, sly boldog volt. Pompos virágai ~~voltak~~ s hat-
 ka tolu madarai ~~egés~~ nap eljártatának is sorsjós ragogy
 vott mint a keleti paloták ~~szobák~~ paradízsom, melyet sly
 sereket besélt atyja. Hitté - hisz - Abraham mondotta nekik
 ki rábilit keriböl mentette meg s egytlen gyámolat volt - hogy
 meglátogatója nem soka atyja is ei vitta viti kalatve; mest
 elablával Allah csak próbára állanta tenzi, mint Ab-
 rahám patriarchat s eiek multján jutalmat földön ei egyben
 vedhetetlen boldogságban sélleték. Nem felt semmit, hisz
 talismanjait Keblen hordoi, mindennap járított s ~~de~~ kelet
 fele földelt avcal imadsgokat s versiket mondott az
 alkosamból. Antan Abraham hore sly jó volt. Keblen sebb
 jötekkereket hore, vaki evosite reményben ei rem Alakt
 sem kedves emlékeit nem vobotta el. A világbán nem ki-
 vankorolt. Abraham azt vad állaton barlangjának festi-
 le s csak atyjait busonyott, hogy ott Kell bejósni. Ez
 önérelmeisel foglalatok köztötökkel, sly ~~de~~ Kell bejósni. Ez
 gen rajatseiben alakult. A gyermekkor ~~ei~~ langy ~~ei~~ jellemei
 magok, duvan rajatav. eg biói nap sugárain mely nem
 vula más mint Abraham eg biói nap sugárain mely nem
 kélsőt végtelene ragogy s a legrejtélyesebb ~~ei~~ lette
 tevé. Az elám nehány ragogy sance is abszurdus lette
 atyja vorkburgisága által melyen lelkibe nyomulván s ab-
 randóságától ~~ei~~ rajatseileg feldolgotatván eg lelek betegreget
 rejték elemét, mely némely pillanatokban ~~ei~~ langy ~~ei~~ lette
 nyilatkozott, mint att Abraham ~~ei~~ gyanitá. De Abraham nem
 zavarta meg. Elve volt a langy ~~ei~~ lette. De Abraham nem
 mek kört singatni s csak att horent némi ~~ei~~ lette
 hol sámitasa elleni ~~ei~~ nyilatkozott. Sorsját ~~ei~~ lette
 fény is kénychemmel lette el. Minden volt att ~~ei~~ lette
 az okkosi művészet ~~ei~~ lette. Sot annál több. A magia
 ei chemya minden evdoi művei a legbizosabb ~~ei~~ lette
 tattak. Jól. Minden avca volt sámitva, hogy abszurdus lette
 s ~~ei~~ rejtélyes ~~ei~~ lette. Er meg, nem volt e
 lig. Eljárt hore mindennap s biói tündéreséki ~~ei~~ lette
 ei biói

+ ei esemény

+ s a fenség jät-
tekkereket

+ mint az
s gyönyörűséges
mint az arab

+ talismanjait

+ phantazmusnak

+ s a képmelédit
megvertegetve

latóingokkal husorta ~~fi~~ fokoratosan irésit s együttött fak.
lyat képreledésének. ~~Gl~~ Glatorsek köit alatta el s együttita-
lakkal, nelgetnek. an akkori abrandorok bábujos esöt kulajda-
nikottan, segite elő abrandor vendeset. Minder segit finomi-
totta, testet legiesit s bironyos alonköhoz hasonló telet be-
tegsiget fejtett ki benne. Ernei különösen irésen kulajda-
vttak, lönök s a veselen öntone, 'okos kifejtőde egy, nemit
a keselemkörnak sejtgete' s természetellenes bármimod s lany-
nan valószínűleg ítebe kienil ha nem gondolkodott volna oly-
madorvol is, melyek testi kifejtődésibe a legyőkekönygobban kutot-
tak s mirellék, az emento képreledés hatalmát.

~~Ly~~ ~~fejtődés~~ s lany ~~lett~~ vakburgó s legyőkekönygobban abran-
doro ~~lett~~ keleti ~~veialkuta~~ heves ~~langolásvál~~ s fejtődött

Ly fejtődven a lany vakburgó lett, keleti veialkuta heves
Langolásvál a legyőkekönygobban abrandoro. Abraham mindent öm-
mel neite s midon ivék teltevel a lany vököi s felésiben
a jölebrést keselemörtonnek. langolára segyütt egy képre-
vonta figyelmét, mely öt ifju korában abrandor, a melkiit, hoz
megmondotta volna. ~~szé~~ s persé öta s képi lett egyetlen jö-
nyorúsége s abrandorainak itene. Te segyüttel sainyalashor jö-
kott telke ~~enem~~ elgedett meq. különöröleg alakita s eret bá-
jokkal vonta kövül. Egy ritét vonsatol, melyet Abraham ar-
caban is feltelalt, itörött különösen, lat képreledésben vitorát-
te s helyette gondag minden kimeresivel jötekité. s képpel nyu- + képreleme
göött, s képpel almodott, de az indulatnak, mely emento lany-
gal vonsotta akko meg nem tudta nevel s irányat. Sokas fete-
gett + Abrahamnak: ö ömnyagoró arccal halgata, de midon vette róla
esse. Képre átteltesítet átteltesítet megosva is koragos lán. s
leany látván ezt titkolorott, de megosyítlan annal esesebben
füze róla álmeit. Abraham koragos pillantása melien emleke-
be nyomult s isanta kellemetlen érezt köttött, mely ugyan re-
holóját sem babonai listeleket ne nyomta el, de meg-
is eljé volt vora. hoz telkenek ritét sejtelneket hagyjon.
Ekkor elöppet nyugalmra s a sejtelneket kimerani kezdett. Ab-
nottan tölté ejrakant. A kor- a habadrag-vagy s az emento ne-
keselemörton minden boldogsigát elrablák.

Ly telket állapottan találtta öt taban. Ah en orc öly ha-
do volt abrandor! ah en alakot öly segy vosta. Telédett mindent
eremét, atyját is ~~te~~ keselme egen ~~hatalmát~~ köit ki. s a gu- + rajongásit
kikony anyag, melyet anyi is jöjött özne a legyőtt langra
gült s telket emento gönyörivel telke el. ö keselme koraja fej-
talen nemvedélve, ö keselme tulajgárott telke kö abrandorai-
gával is boldog volt, mint nő lán róha. s a boldog jüt-

lanatában lepi be Abraham és a boldog pillanatban
mutatja meg poklát. ő mindent tud, mindent rejt.

Milly ismeringelt rajonghattak siveben s lelken mino
emésítő gondolatok dalkhatók.

Miden felindulástól magához jött újra Toban nevet kiál-
torá s váson tekintett ki a messzeségbe. Arta elmerengelt
s keblise. hajtá fejét... ~~egyes~~ ~~was~~ Kelleken Kap s egy sójt
von ki.

egy gondolat me-
red föl lelken

lat ő ajándékorta, ha nincs más menedék er megsebadítja
lelken... de ok mi ez? Kiáltó histelen, s egy titkos jegeth-
kel berajcolt talimant viken ajkaihoz, mely a törő kióvra-
sakar hullott ki kebléből. - la megőriz minden vontól, legyen
neved dicőitve nagy Allah!

Arcaat szenvedélyes ösön lángolja át, kelet felé fordul s kereszt-
be tett keresztal meghajszan imádkorni kezd.

A talismantha büvero, atyja imádsigai s Szlam mythosa va-
lániak köte köte s lelke ereken ~~forása forása~~. A hit meg-
erősíti on igaz hívót vesélyek ~~nyugalmatlansága el~~
a rajongót pedig önkivüleket pillanatában megőrsíti.

t s mysticus
almokkal

Imádkorott és újra imádkorott s ahitator burgosaggal tekín-
tett és fölé. Kétségbeesés helyett vakburgoság lángolt erei-
ben. Szentül hitte, hogy Allah angyalai hangyalmok le megmen-
téseie, his ő mindig hín angyalai hangyalmok le megmen-
tendesen imádkorott, böjtölt. Allah hatalmas s dicő profetákat
igaz hívóist, ő son Milly tösteneket hallott s dicőkat tere
Ab Burgosaga keprelmét gulantsa magán kívül s atyja libott s.
Eodai látományon vonultak el el ellette s égi hangokat
hallott zengedezni maga körül... Ajkai dicőneket susognak
teste mintha hangjai nines nöninek emelkedni keré...
mai on eget látja megnyitni s a fehér hangya angyalt
lebegni ~~tejben~~ kapujan... rajongása evot vor ereiken s
ötudallan ~~Kapujan~~ a söngeke hull ömeltet keresztal váisan Allah
cso mentő angyalot.

a mennyország
fingés

A nap éppen délpontján állott midőn Abraham lángoló arccal
nyilatotta be a poklot. Zulaycha az ajtó neresie fölemelkedett
de meglátva őt sikkotva ömlött össze. ő most inat életben e-
lönörö ~~kiant~~ s er a ~~legnagyobb~~ ~~szépség~~ vola, mi csak esketi. Ytiti
ben csolatkorott... kijában várta az éj angyalait. De nem

t sönörö marcong.
ló

fehért átközve. Önvád kínzó, hogy "Allah büncseit vonta
meg föle kegyelmét," ^{az} indulatosabb elragadása után ez rövid
nyugalom tevült nékünk hasonló a seipadra lépő el-
itéltéhez.

Abraham horra rohamt ~~szépségek~~ ^{szépségek} és kis üvegesít
tartott lehelletéhez

- Minden jót meggy... ily botást csak a "hyppomanes" ese-
jétől vártam. A sevelem önjöngése ajálta tve, de most
ébrednie kell, hogy újra aludt, mig effélkor út ai does-
sig ösija.

Észel fötemelte a mai ébredőt s lassu fejtökkel verette és
mellek saba ajtója felé.

- Ébredj sevelem er ajtó bódogtágnak künöbe monda ar arany
csináló, de Zuleycha tevederő pillantással tekintte nék, nem
tudva mi történi künöbe. Most némileg önkudatához jutva
kebléke kapott, hogy törtét vejté.

- Most halgass seam - ptytata s ez mai üvegesít von elő-
sá üvegesiben álmotál van, ~~es az~~ mely csak és festély-
lig mikor megjöv újra eljövendek.

- Effélkor fötébredék kérdé Zuleycha mintha csak most eb-
sült volna.

- Igen addig álmot állt veid s bibijontól a leglángotól se-
xelen fog igne tagjad ^{ban} ~~csipje~~ amok, mely a világot terem-
te is ömetarja.

Zuleycha sivele új sevelem ^{szépségek} s künöbe ar üveget. An alatt Ab-
raham mormogott s büvés botjával künöbörö kanyarulatokat
zett. Kisebb és ^{ragos} ~~ragos~~ nyomán meg ~~felvált~~ ^{felvált} ~~felváltant~~ ar aj-
tó s Zuleychat bódultság fogta el.

A saba kereskedé volt, jelen besajrottán s padolata siva is frjes
mint a tükiés. Muta nem való lenne, csak ~~szépségek~~ ^{szépségek} meg sör-
letiben állott meg siva siva siva. An előben bösité csal-
matag, a másodikban vöröi bevelé mák, a harmadikban bü-
sivi, a negyedikben fehér sivi mák siva siva "bókroralt" is
ragosb alakban, mint künöben természetik. Ablaka sem volt
de letijen egy keresi nyitár ragosó fénygel világitá
meg. A padolat köreper lamival büvés saba siva. A
kört két karkiból állott, és kisebből s ragosból; e kört jobb

Keise e havana valarok. ~~az~~ iva: Ed + Elohim + Elohe +
 Zebaoth + Elyon + Eserrehye; balkeise pedig ereti: ~~Jah~~
~~Jab~~ Adonay + Jah + Tetragrammaton + Sadan. A kor.
 ket vonaltol a korpen atvaga, melyek felső végökön
 voltak pontosan végrődtek. A jobb oldalón kigyó alakú
 vonal húzódott el hasonlóképp fekete pontokban végrődő;
 bal oldalán az Eónok kezdő betűi. A bal oldalon három sor-
 tok a nev: Demiaszus. Sembe a kicsiny körrel. ~~az~~ vonal
 tollal alatt átírták négyes, háromszög, melynek egyik oldalához
 egy kicsiny négyes rajzolt, és N alakú vonal egy lába kereszt-
 feketével négy sor ~~harmattal~~ ~~beírva~~, melyek akár neve
 máj az egész sőt elfoglalja a kör egy nagy volt, hogy
 hámtábla a kisebb kör körül ~~egy~~ helyzet engedett a
 való egész, mint finom lapellék ~~az~~ ágynak, mely nem
 távolabb egy kis felül az agyvegeknek ~~és~~ párhuzamos betakart vi-
 lette fehér gyömbér alapadatal, ~~mellette~~ ~~gyöngye~~ jó illat eggett
 is szögcsatorna. ~~és~~ ~~gyöngye~~ ~~és~~ ~~gyöngye~~ ~~és~~

+ hámmal

~~ez~~

Abraham a mint belépett kékfele testhajlatokat ~~és~~ ~~írta~~
 a falra rajzolt képeknek, melyek ~~konok~~ ~~ábrázolták~~ ~~a~~ ~~kör~~
 Demiaszusi midőn a világot ~~látta~~, ~~és~~ ~~több~~ ~~kék~~ ~~kék~~
 jelenéseket a gnostikusok mythosából. ~~Artan~~ ~~csendes~~, ki-
 lán meghatározott sáncokba téve lábait. Zuleycha kimerült.
 ten követte. ~~deléseje~~ ~~megjött~~ ~~és~~ ~~kibúrt~~ ~~szórt~~ ~~az~~ ~~agy-~~
 gyöngyöztes kör ~~szórt~~. ~~és~~ ~~gyöngyöztes~~ ~~és~~ ~~gyöngyöztes~~ ~~és~~

+ ingerültsege
hozai

Ekkor Abraham melleje ~~terdepelt~~, ~~és~~ ~~gyöngyöztes~~ ~~és~~ ~~Zuleycha~~
 kes ujjara vonta.

- Eljegyeztek ~~téged~~ örök mennivaszmonyomnall Demiaszus
 és halálórit örök életem ~~és~~ ~~képzelt~~ ~~örök~~ ~~életet~~ ~~nevelen~~
 E havana után ~~felállt~~ ~~és~~ ~~a~~ ~~bolthajtáról~~ ~~lefuggó~~ ~~három~~
 szineg körül ~~megharta~~ ~~az~~ ~~egyiket~~. A világitó pont ~~és~~ ~~fekete~~
 te kereszt tábla ~~vonalt~~ ~~és~~ ~~rötöt~~ ~~lön~~. Artan ~~megharta~~ ~~a~~
 misét ~~és~~ ~~erüst~~ ~~és~~ ~~üveg~~ ~~wörgetyűk~~ ~~selid~~ ~~zeneje~~ ~~zeneje~~.

+ elebe

te át a léget. A harmadik eszmeq megrandítására az ajtó felel
eg tábla pottant ki ei nemvakító silágitásban váltató
Képek tüntek elő.

A első kép tavankorányban mozdlygi légetett az lé-
getet ábrázolt s lombator jón enyhe ábrájában Abra-
hám ifjúkori alakja nyugodott. Arca oly szép, oly hó-
ditó volt.

A második képen már egy leányka állott. Szép ei epedő
s Zuleychahor az talátsi utolsó vonalig ki. An ifju eb-
redes s az első serelem ei vagy langpillantásával né-
nek egymásra.

A harmadik képen egymai mellett állnak a csilla-
gos ~~és a leányka~~ ^{és a leányka} mesengének. An ifju szelvi + ejbe
latszik s a leányka ámulva halgatja.

A negyedik kép egy felvétel saba... s a két serelemes
egymai körjain nyugodtak.....

A már almosodi Zuleychahor a zene, ragogyány s képek
an atom ei éhsenlet eg nembe ringaták, a atom oly
édes, oly enyhe volt. Onkudat ei esmeletet vesztve túl
esigárolt képrele ~~és a~~ ^{és a} boldoggyi leve. A képeken
mindenütt Taban alakját látta s a langrak ön magát
képrele. Esokot eirett langolni ajkan s vallain k oteló
Korokat. Tagjaiban rej sovárgott gyönyörű tesjedett...
Arca pirult, kabbe hullámrótt s hevesen nyugta ká
Korjait... Az atom hatalma ségre nyomni kende... Kab-
le lassabban pihezett.. senei elszakodtak s - elakut

Er alott eltűnt minden s a saba megint silágit
lón. Abraham modulatlan állott mellette s mint ki
égi rugalmatuk koll arca átrellemilt ei senei
önkivületies fényben égtek.

~~Magyar nyelvű fordítás, amelyet a szerző a képek
leírására készített. A fordítás a képek leírására készített.~~

+ letétele

Nehány perc leforgása után az egy kőbőrös borsóval s kőbőrös váltóval test és arcmódozatokkal egy rövid éleket mozgott el. Aztán Demiuszus képe jelen fordult s önkívületi arccal, ~~lángoló~~ lángoló szemekkel, melyekben a nagy örültsége lángolt beszélni kezdett mély, átkabott hangon:

+ a világosságbán lakó

- O Demiuszus! ~~Leg~~ Demiuszus legkhatalmasabb az ~~Arconok~~ Arconok körött. O Demiuszus! Demiuszus sellemé az őszangagnak s nem sokára khatalmasabb istennel kélek kénkerítéleti téged az őszangagnak, mely szült s a bűnös e munkámban s bűbájom által megállván, leg segédem izz ki belőle minden izzést és gondolatot e leányt feléd is felém vons is lángoltat jól véteben sélle s sellemé s aron serebmét, mely le vag, mellyel a világot s kivált a föld sötét borsóalmát föntösted. s mindennel ~~am~~ arangagnak ember őseleme. O Demiuszus! Demiuszus! Demiuszus! eljövendő őstüggődrá, dicősegedre kélek kénkerítéleti. Amen.

+ melly

keket hásonnal almondán meggyúta a hebet s a fogságot fejei gömböt is alcsfát vea hányta. kélek füst emelkedett s ő újra meghajlván, mint kőbőrös kienekedés kúseket beszélni kezdett emelkedett, hennedilyesebb hangon:

+ fekete

O Demiuszus! Demiuszus legkhatalmasabb az Arconok körött. O Demiuszus, Demiuszus sellemé az őszangagnak s nem sokára khatalmasabb a világosságbán lakó istennel kélek kénkerítéleti téged. teg engem serebmétesse hoz miként e gömböt is alcsfát fellángot ug lángon jól minden izzést e le leányban istem, s mitent s lángon koronái lezen az övéhez is miként e gömböt is alcsfát előttem borval ug alcsfát ki keblében minden gyötölet evantam s isantud. O Demiuszus Demiuszus, Demiuszus! eljövendő őstüggődrá, dicősegedre kélek kénkerítéleti. Ioth, he, vou, het fiat, fiat, fiat. Amen.

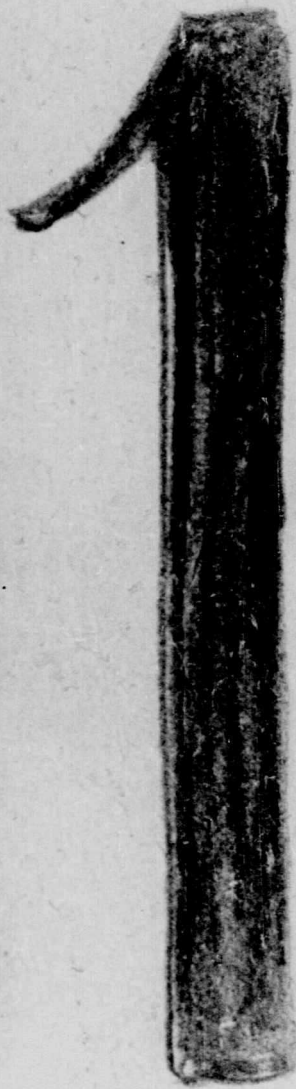
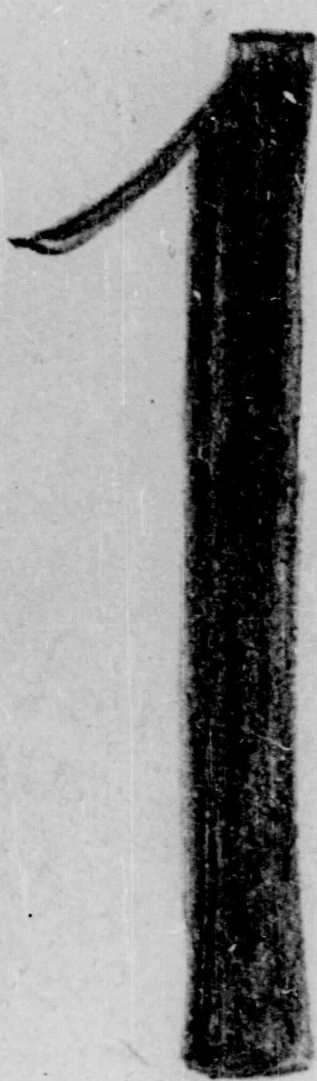
A tűz a sea öntött bástól alunni kezdett ⁺ göngye köd ta fiest
alamban tesjedett set a nobiban. Abraham an ag la-
kikor bosult. Magán kívülr volt a lelek állapot a o.
sültseggel határos. Sajjai sekkettek haja bosult a
furas mellyet a körelgo mellem elejenes. hitt a leg-
ihongubb ingerültsege kor. olykor felsivalgott, nyököst
gött. E hangor oly különösön, oly borzastón voltak, mint
a legmasaonglób kün vagy kiej hangjai.

Iz fölt el mintegy jertölgoa.

Ekkor fötelkedett ⁺ tudás semekkel nérett ködül, mint ⁺ remegő
a künök. a világonag elveri semfinget. Ugy tetrett ne
ki mintha Demiarqus képe megmordult volna a fel-
je lebegne... Lehajta fejét is susogni kezdett. Több
kérdéseket intere korra ⁺ felület hitt dallani. Töl. ⁺ felületet
hevült képreldise evit velt istelmen s arvat képeit
nem tud a valótól megkülönböztetni..... E itt a kul-
tatományaitk valódi ⁺ létezését. A bübajos mesterséget
nem csala is soe akarat sülle s ha később ⁺ hasznalva ⁺ a leggyalán
is soe esetben epen oly tista eres volt alapja, mint toroban kor
akarmely esingnek csak azon különbséggel, hogy az istelen
világa mind inkább kialusan a tul hevült képreldesi
erjetöl, az eres epen oly bübösök kezdett valni mint kö-
vetkerménye, baska a tulajdonitai nem lehetett oly in-
gore, mint mai büböknel. ~~Ki est nem bisi de e lelek~~ ⁺ később
állapot meg ren volt epen örültsege, wat avat némileg ⁺ s tan a
határos zó soe kühönö elmén is eskitesü embes lett al-
dostava, köknek mind a mellott a tudomány sokat
köszönhet. ~~Ki est nem bisi de~~ ⁺ tájünk visha Abra-
hámkor, kére különben azon mellyeket a clebb esin-
tenk csak némi tekintetben illenek. ⁺ egy pontban

Ugyan az ag lábainál találtuk it leborakos de

most

A tűz a sea öntött bostól alumi kezdett ⁺ gönge köd + a füst
olamban terjedett sőt a nobában. Abraham an ag lá-
kíhoz bosult. Magán kivül volt s leterádapota an ö.
sültseggel határos. Sajjai sekketteli haja bosult s a
fustor melyet a körelgő szellem esejenes. hitt a leg-
ismungubb ingerültsebbe korá. olykor felsivalgott, nyököst-
gött. s hangor. sly külnösök, sly boszaton voltak, mint
a legmascongóbb kín vagy kíj hangjai.

sz fölt el mintegy festályosa.

Ekkor fölemelkedett ⁺ tündéri szemekkel nézett körül, mint ⁺ remegő
a kinek a világszag elveri szeméjét. Ugy tetstett ne
hi mintha Demurgus képe megmozdult volna s fel-
je lebegne... Lehajta fejét is susogni kezdett. Több
kérdéseket intere korra ⁺ felelet hitt hallani. Több
hevült képreldése eszt vett istelmen s avarak képeit
nem tudá a valódit megkülönböztetni. s itt a kul-
látományait valódi ⁺ létezését. A búvájos mesterséget
nem csolas is sör akarat sülle s ha később ⁺ harralra + a leggyalán
is sör esetben epen sly tirta ismer volt alapja, mint továbbon
akarmely események csak azon különbözéssel, hogy az istelen
világa mind inkább kialakán a tal hevült képreldés
eszejét, az ismer epen sly bünyös kezdett valmit mint kü-
vetkerménye, bisha a tulajdonitai nem lehetett sly in-
gosa, mint mai bünyöknel. ~~Ki est nem bisi de e lélek~~ + Később
állapot meg ren volt ezen örültsegg, csak avar némileg + s tan sa
határos is sör külnös elméi is esküszü ember lett al-
egy pontban
dorotáva, kiknek mind a mellett a tudomány sokat
Kösönhet. ~~Ki est nem bisi de~~ tarjanki visha Abra-
hámhoz, kise külnösben azon melyeket a clebb esin-
tenk csak némi tekintetben illenek.

4 Ujra an ag lábainál találati öt leborakés de

mort

szemkapni

de most vége nyugodtában keringett, s főtárolt az
nékes Kérdések ~~szövegében~~ természetes állapotjokba.
Eziben görgőresei terjedtet. s a fűadt lelke idesen pi-
hent bódogásában, melyet a Demingus Basai s fővő ve-
ménye idézett elő. Lassan főtárolt, a leányka le-
megcsókja hásonról s megindul. Meg egyes vésztanára sien-
vedélyes, véjéskörre senekkel.
- Efelől új megjóon östököttem ides nap mennyország-
ról s kimerit módokotokkal eliet....

Petrus a mai említett bástyáskában egy kóvattan a loka ke-
menre elött ált s a sloarító üstbe icadarabokat hajgált. A
Kemenet s az eseket büvös kő sette kővel s a sába meg sőg-
lelke sloarított eiotőmeg vele sava tithor jézekkel belygrett.
Seste söt respengőn réztálcák setottak; esővek s tőtt effélek
valonak elsova.

Az illatok befűggőnyöre sőtök, s a sötétben fűlőbogyó lany-
kiseitetiesen világitó meg az ősz ivatitól s fűjdelontól fű-
delt arcát. Teléme mai sőg lecsőllapodott, csak azon gondolat ka-
boritá slyköt, hogy fűtör igrorai Abraham sava s ma ifel bit-
torába leend a bőségek kővénell. De a hit ~~a vallás~~ ~~elje~~
hit esze exöt vett elidezm kőds sőgi vőgin s kőtt habo-
zai helyett sötét merengés borult el fűjadt lelken. Kődfűtöl-
képekkel jelenések vonultak el elötte multjából... Darvay-
dei s szemiben srongu vad s ijtai mintha mondának; ho-
va tetteid gyémekem! Tőbböt kőjti kőreből a fűzítő vasat
s fűdeire borulva rőngözt. Meg megjelent Tabán is ~~ingruitt~~
s langó arcával, midőn a mult este s savaikat dőjgi; az is-
tér kőgyelme meg, de nem bősöt meg nekad. Fűjtot sily-
ró eső Abraham ~~enlitézetették~~ s fűjdelma gyűkősiget gyű-
tő fűt. Ekör fűt fűt állott s hesevőti sőt s megcsókja, hogy
az arat leányt megcsókja s ha időssége kővel s...
yha kősse csőderült nyugodtában tekintett sítta multjába, s
eseményeket nyomora azon fonalan islenkzet látott multjába, s
s sebire ~~szűk~~ enghilet ~~szűk~~ borult el s orulni

midőn az
ides esz

Az ayto elött a fűkote kőtya vonitani kőrdett. Petrus tudta mit
jelent ez; fűke fűdelt s lelkenek minden eszeit sőnehedte. Műstelen
Abraham lépett be s a sába kőrepen megáll. ~~Amenny~~ ~~le~~ ~~indult~~
meg ~~meg~~ ~~szűk~~ s sejtélyes savaikat mőngögn, a multat, hogy Pe-
tus tudhoz az egy kőtt s sítana or s dalyton, mely kőttor kabinetjába
vetett, elhínt.
E egy kődd sába volt sajátani bősök s póterokkal kővőrtökön
egyik póteraton kőpivos s lancos kőngven s sítton fűjlatok helyet
s kőngvet. Kővő névelőknek aranybéli felisutai, mint ~~offormes~~

elött a kőmen-
sitan a meg
let felé fű-

de nem a könyvi
borítóján, most is
mind bűnbán, mind
bíróban azaz nagy
vá lehetett.

4 zsmekkorától
fogva
s boldogként
imádkoz

4 a Kálvária

hatalmú ~~lánykeperő~~ és lánykeperőidestől gúlastott is sokatlan e-
rőbe nyilatkozó jelleméről nemvedélyeztet. Éi is növekedett ő ha
mitől rigorousig s gámnoki engedelményeig kövött. A jektelen in
dulaton magva jökor elhíntetve Kébelén egy tökéletes körsz-
koti vasurat remélhetően belőle. Tizenöt éves korában el aká-
ra úeni tanári tanítóit s mündekit, ki vele csak legke-
vébe is ellenkerni mert, de eg vitellen követmény biro-
nyar időig mai irányt adott telkinék. Leghibb barátja, kit
sünnedélyes ragaszkodással isellekelt horri, megalom fájdalma hoss-
das időig in elhatározta, melancholicusssa leve s nagyok neketliben
múvit azt könyverő keperlek. An ember életben egykvan könyve-
re s boldogság- vag boldogtalanságunk esvít rejtik. Főket ab-
randonaga napjain új tanítót adtak korai, ki természetudomány-
gel vola megadva s an akkor meg kedvelt alchymiait úri-
eleinte magóva volt, de később sünnedélyesen halgata tanítasait,
s elragadó előadásu, ragogyó esmei s phantasticus modora eg új
világot nyitottak meg elotte. Mai sünben kerdie latni a világot
s gyaludarott ~~an nagy esmeiket~~ magos esmeiket gyaludarott s kö-
totott szigetben sárgyalást. Vallásosága, mellet a scolasticus tanítói élet-
ten volt, némely persicella most a vattburgosáig éapott s a
magával callasticával s lth rejtélyes tanokkal mellet tanítói
fött kltan rendszerrel ~~tündekeperő~~ ~~váltatalt~~ kö keperő esze
jstai alakjait ~~mel tündekeperő~~ váltatalt ~~mellet~~ keperő esze
lebbe barátját, fájdalma, silyor nemvedélyeztet eszitt... de a teljes
köt persze ütött, s metti an életbe keltett Kálvária. Könyven könt
völt al tanítójától s a silyor remények is meitlen kájen s új hen-
vedélyekkel elebe moslygo nagy világhan is alig kájen s új hen-
olmaít. Anombar a fapadalmi ados, szegényes halandon, sig ked-
on cimborak csabos aseru nök. s hovei raj síval aron magat-
golmos s an vállalatokban ragogyó élet mely után sonyu lelke meg
a cellak silyor jolai kört a silyor kön ahitorott, delottek első if-
júsága esmeit váigait s ha olykor israemlekkett is rájok esze
vegi ston kájen, silyor ~~vegi~~ lottott fájalkent kintem esze
mellyelnek elmosdtak. Kájen an ott lottott ~~vegi~~ főt alotte
is emlékerott volna ő osha, miert is aludarott volna eszitt. Mely
völ, jóvó életet, kinosok is asanyhalmarvól meitlen kltan esmeit-
ialyó kövokkal élte is fennyel, pompával ragogyó be. Barmut
tu a sokaság, selytelis s nök s kintinó emberen s hatalmas
poitok jaitok barátaga után. Esen telten anombar s unni ker-
de a nagy világot, mai elvek után sonytorott ~~is elven után~~

tekerységét. A hatalmasabb volt s naponta est. Kül több ingereket
 neki vala kéteve mintsem ily körben kiálhatott volna s egy-
 len másképp mint hogy a ~~ki~~ magába emésztette volna az arany-
 szinulást. de jobbat meg újott körülmények mind inkább gyulak-
 talt. Az a vidéki ifjakkal neje elykor vgyajosan volt vagyha vá-
 rban kejevadás után meghittet fordultak meg gyonyja ~~tehes~~ nye
 nement abe ibedett ~~si~~ borostó gyonyjvel vássan sükennyát
 mit aramba a legsötétebb gyony nem vikelett véghe, seghes
 vise Petar őjongo serelme... Nejet megotte s gyonyket el-
 seli.

+ ostályahoz

tehes

+ egy kól

A gyilon, melyet neje sisebe döjt, minden köteleket elvigott
 melyt az emberettek köte. Alchymiai ölmoridásairak adta át ma-
 gát s minden vagyonát rajost. parasta Petar kit öntudata gyö-
 löst egy láras pillanatában korri ontakozott s tettei volt eskörséve
 löst minden alchymiai rendest ~~legbortó~~ mely 100
 többeket is elprobalt, de semescheven ~~sikertelenség~~ meg a legbortó
 epte őt kötegekbe avatallan ságarat ~~elkötött~~ s nem
 olgafia meghalwan ujra gardog ton külföldre abrott hüdö
 az mesterséket tanulni.

+ midőn AB
 vahan nekü
 aranyot, sötök;
 jóság s bódog
 ságról berellett

Paracelsus

Nemebörögön s tajt utott rojt ~~az~~ ~~ittani~~ ~~es~~ oos, hit es
 segtanis fölfeleiseivel s sejtégek tudománya ~~a~~ ~~alkohol~~ a kütöben
 is divatos alchymiat meg divatosabb tette, hegyeket gor-
 dagon, minéltek minélelleneit ishantak von ~~al~~ ~~keg~~ ~~atin~~ mely
 minden betegségben avulhatlan gyógysest, s ily eszet igest, mely minden
 anyag itaigat magában foglalwan az embert egy némevel a te-
 sen simek sükarta föl. Abraham kömpu lelke itt bö tölaléket
 talált s ~~az~~ majd minde hivestebb alchymistat megkereszt. E
 tanult fosadhatlanul tanult s nem oon de tortori ismereteket, de
 több min büvi mesterséget is tudomást is. Paracelsus rea mag
 katasal volt s tudományba kütönsen a sallimák a ksimet
 litkással való ösrehtekésit keresette, de legfőbb ~~habitu~~ volt.
 legnagyobb befolyást ~~gyuttatott~~ ~~sz~~ eg Köllni chemical magis-
 ter ~~ni~~ ~~artin~~ ~~el~~ ~~rend~~ ~~seinek~~ is életinek + min drányt a
 dott.

+ Abraham

+ Lette maga
 va

ely kor

+ lelke m
 i
 regiben

+ ~~tehes~~
 + Abraham

Az egy őjongo aerselmé philosph volt ki hogy magába serel
 messi tehese s megnyesthesse imadottját s borut alhason a gyütt
 emberiken az alchymiasa s min lillok tudományok a dta magat,
 melyen által + legkönygebben vilke eloni ~~al~~ ~~ö~~ ~~o~~ ~~vall~~ ~~is~~ ~~al~~
 is philosphival akosa megerketni s tudomást s jöthajpan be em-
 beri livedések nag könyvet a philosphiat is hittant s őt
 egy régi ~~tehes~~ mely mar alkod feledise ment - a gnostikusok
 nohon ragodon ~~eg~~ raját rendest alkötött, mely phantastie-
 cus

+ ciljat

mint fukos
 it feltekerge
 riste

+ tudomást

+ Kabinetebe

A ti itenetek, samon, kit jelteti, bány, kinek mindent ~~adott~~
is ti szabóság, sugyok. Si a boldogtalanságra keseritett a bol-
dogsgot s boldogságot nem ezé, mint lazas illudóris, melyet
~~leltek~~ agyaton künaiton tesent.

~~Itenetek~~
előre tudja minden minden leltetöt, s meg is eserysöt
s bünsöt beülteti s kisteti a jutalom is büntetésnek, melyre nem
lehet érdemköti. A életben nyomorokkal sájt, a bünt ~~ittelen~~
tronsa iilteti, az esengt szenvedéssel iildori s ti kegyelmesséti
nevetek. An anyagot ura lette a föld felett s ti kegyelmesséti
genységet kivan, s hozza jöve iherve életet it meg is kisteti. Ke-
rési lett életet. Boldogság... ~~Itt~~ öniltéj is gury...

It is voltom ily ölt, de mai most nem sugyok az,
leltem leírta békít, elvárnyelt, mai itent keserü is ölt
ti kegyelmesséti, jó s áldásokkal leger...

Miota a gnosticusok tanát a magiát a phisica subterra-
neat alchimut is ~~leltet~~ sok mast, melyeket ti boldogságra
névített, olvastam mai ember lett bolton. Miota életet pu-
radisson s jövendő övön ifjuság.

De az en tudományom nem az egiesen a gnosticusoké s leg-
kevise a Valentinusé, ki meg amareket is elvonta, s tudományt
en teremtetta; halgass meg s légy boldog...

A szigetlen irben életet fogva két islem leterett: iten is
anyag s bolton jölyt ki a mindenséj.

An anyagból sülle a latható világot, az iten a lathatlant, melyet
csak a lélek semmi lathat. Mint itennek anyagok, az az
anyagok is megvarra s szellemi, kik a bolga világ ördögök
sobb Demiurgus, ki nem mai mint avon erő, mely öne is föld
tettje a világot ~~az anyagok által~~ mely mindenit nyilat-
korit s alakit. ~~A~~ A lathos mesterségek is bávok ~~ittelen~~ ~~ittelen~~
~~tal~~ ~~ittelen~~ az is, s a lathos erője által sötéteken

An ember az iten is anyag természetje. An iten lelket
adott, mely keserü Demiurgus hatalmát az anyag a sötéte
szellemi hatalmát ölti a lélek ellen. An embernek életé künvelen
a lélek is anyag kört

Ha a lélek gör a földön szenvednie kell s halál után vissza
joly a világon, hol az iten sent gondolatban eland; ha az anyag
aktos övön. Élete len is soku éven jövési szenvedélyek szöngy
kon sáziget ringatjale. An anyag sötéti által megjelenti ~~ittelen~~
mely tudodri lesi a természet jölyt, s Demiurgus kio sötéte-
tüst ad sötéteket az övön, mely ~~ittelen~~ megjelenti ~~ittelen~~
mely ~~ittelen~~ a bolga talat minden bolgységet ~~ittelen~~ ~~ittelen~~

szuny out
ashatón

A is leidej
imadkor

It anyag sive.
lemeseje.

istike valo

A mely ifjusé lesi
minden betegséget
elő s csanaga val
talatja eicrolva
dikod mely ~~ittelen~~

be sugogtatam baldogragom, hoz esseren ketsege nyomonok-
ragonon. Hah - ordita villogi senektel, mig orit langfolyan.
Kiggarta at - miert kesel olly roka iffel. en nem val-
hatok, meg messe san - itt a fivenyosara telkentel-
nem, nem varhatok. Döji mákony a udadi mámosas
meg addig is baldogragom menyegorszagom.

^{Elitok} hevesen nyitotta föl egy ~~szesznyket~~ szesznyket iskont or
vosszeriker, ez kis üvegset ragadott meg, a ~~szeszny~~ mallyba
süru nedo rohetett. Huzt csöpyet teltott egy eserebe, kol
proknaht pirosto sinok ~~veszes~~ a közelebe kötött kesel-
taly tirta nedotöl veseses aranysinise vältorott. Som-
ja ajkaihoz vette s or äg sa veté magat.

Nehany neter muba mitgen akadt.
A mikony eseje lassan lassan fejlederett ^{esiben} ei kerdoott a hallat-
lan kij, a lelek litkos müködise.

Megnyit an atomvilag büvös tantománya, ei letke ^{ides} ar zenge
menyete, illat, feny örömlen gyönyörökön ^{stól} veszelve usott
vidékeki kört folyt, ~~szeszny~~ utra mosolygi parton s bijos
tanu fel. Hoz, deli nem a ifju volt s ujra s ki kokorak d
tündesarcu nöi, pompas csomokot, ar reselendalon kört
sonall el kosha paljaja. De nem mosadt sehol, mond
hatlan saj vonta tul a költi latkoton.

ollykor rotel fölleg boult utara s kövile selvise nu-
gott villam langolt. A partokon isonyu ~~szeszny~~ jelenetes, f tüntek
fialk, veis insig er ~~szeszny~~ gyilkaron, ego sarata, ~~szeszny~~ haldoklo fe-
fele fordalt. ~~szeszny~~ abde ott ~~szeszny~~ meg semitöbbl latvany votta, ket-
ve hajal s tenget. Rehsentöl gzesmeket ~~szeszny~~ futpott tip-
don megletho ~~szeszny~~ a rakat a tengetbe ugrott ei vizi roiny
nygi, sultova udok. o essett sebese esekett... s egy orias tul-
lum, melly kövile csopott, negmente

Mi or mi ama uiget partjan rotetlik. Esdo rengetky edo.
Arnyai alatt kising gyermek pihen, orca sippad, tagjai ~~szeszny~~
arottaki. Vad allator. orditnak s rohamnak do a tengeteg me-
lyeböl. A gyermek mosolyg s a nyakain jiggó gürüvel jat-
dik. s e gyürü e gyürü! Ekes fogak-ei körmökkel tipin jät.
Kegyenke tagjait... pirosto vize hull s bejösti a fehet vize,
gorat. De mi or? s vicsöppenk vipersokku alakkulnak,
sainyosn nö - ei süvöltve söpülnek abraham föle. Hah segit
Demiozes kiatta ketsegeesse.

Minden elhünt, s ujra mosolygi parton, bijos vidékeki kört

tállal
pedig

+ Keblem rétre-
rad a vágtól.

az könyvü ködbe

a maguson
bijos köre

Képem

sablon

vandorol a tavolban a nagykegyen fejlenek... a tenger se
 mintha vigyaz hullamzomaron rajta - arantan sagadja sajka
 jat. a kovile usio jellegetben... kenderkei, a zuleycha ki-
 ne leng hivó stelo koronkal. o ever... es ever... a nagy-
 kezeti. Adalan jöszog a fündelpalota... ködele Rubin
 fal... oslapai... gald smaragd, padlato tonar, ablakain
 ar amethis violakine villamlik, meg ajtaj ajtoin, a lepuszin
 a granat bibosa. A vasmoron a vobatt erint, atornyal
 teloek. o kortos leped... a nagy lehat korra nyulni...
 de egy hang vondul meg: tovabb... tovabb korra nyulni...
 god. a ujra elileng zuleycha hivó, stelo koronkal... a Neb-
 lese mutat.

Most jöszottan egy ajto s vakiti szogony közeppett jel-
 tünit a menyamonyagy. Rajta zuleycha nyugvott hullam-
 zó Nebellel... o közelebe lep... a nagy ötült hessal bold
 nyakiba... steli at... ~~csapattal~~ Ah mino kei... most
 * Kéz köze... at... a nagy nyug - ak mino ido... a lök
 villamkent felvillog... a fehér Nebellel vésugor sikell
 jöt.

Ulat e veisöppeti!... De mino roz s vest faglató gung-
 kacraj totti be a terenet a szogony közeppett... a
 porsöslöben maronglo keret szogony meg... küldö... de
 or ellensej kere hatalmasabb, jöszogami Kerdit... ketsigbe.
 szetten odit is - felbred.

Semmit dörsöli; nem tudja ebre van e vaj almodik.
 A roz mot a felbe csong... a jöszogati keret meg esri.
 A meo olly kisitkiesen vilagit; a butoron ledöntve
 a satsombola hevesnek... a nagy sigig nyitva.

Ustelen jöszogik s kövültekint. Künn vest faglató gung-
 kacraj hangzik.
 - Hak Petur - ^{Küldi} odit szogony sejtis ebred sedven keltheben sö-
 ritken szohan zuleycha solajaba itt a minden ledöntve set
 sombokor volt is zuleycha sehol."

Sehol... sehol... a odit mejtöve haját s ajtalan...
 it a ~~felde~~ s nem bisvon kinarvat össesomlik.

Ektot Petur lep be gyjtott faktyival keriben. Semmi vi-
 laj gszingöben langolmak s tagjai laras kijöt reszetnek. Mi
 dön meglitta Atrokanot modulatlan jekünni od korra
 szohan van saimi kerdi is felolditott.

- Ebredj ven ördög. seked dned kell meg, legalabb egy percing
 hoz lidolaki nyomasuan ketsigbe... ebrid; + be iten...
 nyomasult jöszog bived eli had... itornyal. Ha ha ha!
 Ostensöged ha ha ha!

+ a felent

* Nyiba idö...
 nem esed el...
 esed is zuley...
 nem leend...
 nöd vala.

s eler jöszogal
 korapini Nebellel
 Nebellebe

+ kinnadba

H A csatnokra...
 onnar Petur...
 ste or ido...
 viltu Kereve...
 mindenütt...
 jölet is zuleycha sehol

+ jüllad

jöled. az is angalai
 szinek. most szet...
 a lutni iten sejt

Abraham kerde magahor jöni, mihelyt megpillantá Petrus
melibe ragadta

- Istj Istj van gyalkos hol Zuleycha van megölleli

- Zuleycha rap, Zuleycha bajos leány. Vereben arany foly, sive a
nagy titkot rejte rejte... Elött a nagy rap, elött effel s te adp-
tus lehel. Ma ünnepe van, en dicso ádomást kesitkei neked.
Istj sigajunk, nevesünk, táncotjunk.

- Istj hol van van megfojtadok.

Petur olas erovel toble el a va sokano Abrahamot s öjony-
se jolytata.

+ a jelenki galamb

- O' mai eddig messe rejult, a messe sas riasnyain... Shist
jövöl tegnap. effel utainnam visnavoncolni deavki kimen-
cedhor. Laid ott rej effu lovag volt s Zuleychat szerelme

Nyiba üdösök ist
nem esd el vogyha el
esd in Zuleycha mit
nem leend vohatlan, mint
nöd vula.

növelted s eddig mai messe lehetnek. Ah kepreken mily ke-
venen steli kőrajant kövile s mily bédograglan jom isse
ket kabalok kintolaj, en ketisigbe, nyogy, dits, mist or ides
nem hang nekem, ~~hasap~~ hasap dühöden teket, mist neki
ötömkingünim hullnak... Te gardag, hatalmas, isten lehel. Ma
na... s elött a pers is Zuleycha rehol, Zuleycha elrabol-
va.

- Vesh hat te is ei hely a poklokra kiitta Abraham s keblibe
döftek: török.

- Ist akartan en is hoz otj meg. En több nem akartan Isti
csak göngyökön... s egyetlen kejt is elablat töled, rindlen bi-
ned samat s közelebb tositlak a poklok... De megaly ne
futs - jolytata a jödon csak utainna, csak mig ez savan
van körd... Megaly... ki Zuleychat elrabolta raját fiad
is megismerten s ma effel a gyut is lattan nyokian, megjel
gyemelkorában ropostig elvitt... Nöd istellan volt... estin-
sion a isten nevre esküsim, mit megfogadtam volt, de ki
isra... Kegelmebe... vett. s Ah fog, lelehetem, Boosid meg
isra... s meg vedd. Kegelmebe... bünös... lelkem

+ kinnadban

+ jullad qy

E savakhat mai nem kalla Abraham, isulbe Eneveseten vohant
ist a csigadiproskón. Beketate kutyaja minteg verve usa
fajjalmas kizeladant kirjait fajjalmas vonitással sava fultt
utanna. Kivette

Halálkán nyosogéses, Ketsybaszajjai Ketsybaszi jofus s
venjorlo kutyagatas is rugath rugath kesertül a pustu voh
norokom.

Kabindjeben hajlat tördelbe onlott jöde, is sellomei stin
nevet kialkora... s jjaban... senkit ne laltott megjelenni, s
aron sennisito gondolat siltta meg, hoz a bonus Dennis

gawhol
Kellibe

okra solak
had sabafoha
sarra s meg
e s ki isten
senki diko
leytan rehol

ken nat
s angalai
s seketna
isten seged

gas elhagyta it... Kérem nem - mondja végsőfokig sedve ötte
ötte s félmélkedett s félmélkedett. Bivőn veszetek kezdett
aditorn, melyen s rohani allatokhoz megállíthat s mellen
ra kiold ellenséget azon gillatját. Hija! semmi hang
kiáltás az éj, csendes és somor.

Sajnálom! Kiáltás kutyabőrre s az östötöt butorokba on-
lott. deinken gondolatok s világbeszéggel eltűnő képen leles + kékülő arc-
sötét gondolatok terült s et, mint azon ember, kit ő - fejékre vitékkel
vilek el... De mi az? Hirtelen sembe itüki az írt-
csomó. Nagyságja - felnyitga s swami kend. Nineteen arca *mily magasztalt, he
mily mily feyogóli.
Glab! it van it... meg nincs minden elvétel - ad s fény + de, hogy is fel-
s s östötöt haktadott hangon swassa; letem

Ha a leány hirtelen lett korad, akkor veszo minden csak
ez het van a nagy mindenségen, mely világhozza az iteni e-
riten... Vedd tea az elcsábult leány, hog Hye meg csábító-
ját... En fehérekkel Ennek siveitől felváltó világszépességek
hasznok éreien; mest. Domingus...

- Elég... elég... tehát én bízni fogom rajta... kit kolibon föl
Kell kolibon östet, ha a világot buzdoson is be... De # ah! hallom
tea nehetem-e a leány? itt elgondolhorott - segits Domingus
Igen így így kiáltás s kitől is östömelt. s leleket. Raim- + Keszöl
tulán övéngei sagnak s én ineseim a leányt. s in mi
ni esékivakat bírtak. akkor nekinyeből ez kis botcsomagot
vont - ő a engem. De nyugodj it kellemen, mot te egy
legdrágább kincsre a földön, s te régi or el aled
jószakék igazi nevek, melyek ismerhetleni, andritni tesin-
ten az arcut. s te te régi hirtelyi ides beszed, (sij)
vissza újra ajkaimra s te így test s utjál megint
hajlongani a nyomorult emberek előtt. El.. el a nagy
világba... amay, világba.

Sütkéltetted a csontka vor lángba borult s világszép
a ~~szép~~ a hegen körött láttam eltűnő Abva-
neimot.

A kiáltás

H mint a ha-
lal